القرآن الکریم

آسان ترجمہ

تعلیم القرآن

تکی په تکی
او روانه ترجمه

مولف:۔ ڈاکٹر محمد دین

لَا يُحِبُّ اللّٰهُ الْجَهْرَ بِالسُّوْٓءِ مِنَ الْقَوْلِ اِلَّا مَنْ ظُلِمَ

نهٔ خوښوي | الله | په زوره وینا | په بده | خبره | مګر | په چاچه | ظلم شوی

الله تعالی نهٔ خوښوي چه څوک دِ په بده وینا خُله پرانیځي ، مګر په چاچه زیاتے شوے وي

وَكَانَ اللّٰهُ سَمِيْعًا عَلِيْمًا ﴿١٤٨﴾ اِنْ تُبْدُوْا خَيْرًا اَوْ تُخْفُوْهُ اَوْ تَعْفُوْا

او دے الله | اوریدونکے | پوهه | که تاسو ښکاره کوئ | نیکي | یا ئے پټوئ | یا تاسو معاف کړئ

او الله تعالی هر څهٔ اوري په هر څهٔ پوهه دے . که تاسو څرګند ښهٔ کوئ او که پټ یا که (د خلقو) بدی

عَنْ سُوْٓءٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيْرًا ﴿١٤٩﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ

بدي | نو بیشکه | الله | دے | معاف کوونکے قدرت خاوند | بیشکه | هغه خلق کوم چه | انکار کوي

معاف کوئ ، نو الله تعالی معاف کوونکے دے په هر څهٔ قدرت لري . یقیناً کوم خلق چه د الله تعالی او د هغهٔ

بِاللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَيُرِيْدُوْنَ اَنْ يُّفَرِّقُوْا بَيْنَ اللّٰهِ وَرُسُلِهٖ

د الله | او د هغهٔ د رسول | او دوی غواړي | چه جدائي وکړي | په مینځ | د الله | او د هغهٔ د رسولانو

د رسولانو انکار کوي او غواړي چه د الله تعالی او د هغهٔ د رسولانو تر مینځه جدائي راولي

وَيَقُوْلُوْنَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَّنَكْفُرُ بِبَعْضٍ ۙ وَّيُرِيْدُوْنَ

او وائي | مونږ ایمان راوړو | په څنو باندې | او انکار کوو | د څنو | او دوی غواړي

او وائي چه مونږ ځنې منو ، او ځنې نهٔ منو ، او دا غواړي چه د

اَنْ يَّتَّخِذُوْا بَيْنَ ذٰلِكَ سَبِيْلًا ﴿١٥٠﴾ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰفِرُوْنَ حَقًّا ۚ

چه ونیسي | د دے په مینځ کښے | لاره | هم دا خلق دي | کافران | اصلي

کفر او ایمان تر مینځه (بله) لاره راوباسي . هم دغه خلق پاخهٔ کافران دي

وَاَعْتَدْنَا لِلْكٰفِرِيْنَ عَذَابًا مُّهِيْنًا ﴿١٥١﴾ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ

او مونږ تیار کړے دے | کافرانو د پاره | عذاب | رسوا کوونکے | او کوم خلق چه ایمان راوړي | په الله

او مونږ کافرانو له سپکوونکے عذاب تیار کړے دے او څوک چه په الله تعالی او د هغهٔ په پیغمبرانو

وَرُسُلِهٖ وَلَمْ يُفَرِّقُوْا بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْهُمْ اُولٰٓئِكَ سَوْفَ

او د هغهٔ په رسولانو | او جدائي نهٔ کړه | یو هم | له دوی نه | هم دا دي هغه خلق | چه ژر به

ایمان راوړي ، او د هغوئ په مینځ کښے فرق نهٔ راولي ، هغوئ ته به الله تعالی خپلے

يُؤْتِيْهِمْ اُجُوْرَهُمْ ۗ وَكَانَ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ﴿١٥٢﴾ يَسْـَٔلُكَ

ورکړي دوی ته | د دوی اجر | او دے | الله | بخښونکے | مهربان | سوال کوي له تا نه

بدلے (پوره پوره) ورکړي ، او الله تعالی بخښونکے مهربانه دے ، دا اهل کتاب (له تا نه)

اَهْلُ الْكِتٰبِ اَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتٰبًا مِّنَ السَّمَآءِ فَقَدْ سَاَلُوْا

اهل کتاب | چه ته نازل کړه | په دوی باندې | کتاب | له آسمان نه | پس سوال کړے وو دوی

تا نه دا مطالبه کوي چه ته په دوی باندې د آسمان نه یو کتاب راکوز کړه ، نو دوی د موسیٰ نه د

مُوسَىٰٓ أَكْبَرَ مِن ذَٰلِكَ فَقَالُوٓا۟ أَرِنَا ٱللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ

له موسىٰ نه | دَ دے نه هم زيات | پس ووئيل دوی (چه) وښايه موږ ته الله | په ښکاره | بيا ونيول دوی

دَ دے نه هم غټه مطالبه کړے وه ، ورته ئے وئيلي وو چه موږ ته الله په ښکاره وښايه ، نو دَ دے سرکشئ

ٱلصَّٰعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ۚ ثُمَّ ٱتَّخَذُوا۟ ٱلْعِجْلَ مِنۢ بَعْدِ مَا

تندر | دَ دوی دَ ظلم په وجه | بيا وُنيولو دوی | سخی (معبود) | پس له دے نه چه

په وجه پرے تندر راپريوتلو بيا دوئ دَ سخی عبادت (هم) وکړو دَ دے نه پس هم چه دوی ته

جَآءَتْهُمُ ٱلْبَيِّنَٰتُ فَعَفَوْنَا عَن ذَٰلِكَ ۚ وَءَاتَيْنَا مُوسَىٰ

راغلی وُو دوی ته | (واضحه) دليلونه | بيا معاف کړل موږ | دا هم | او ورکړه موږ | موسىٰ ته

څرګندے نخښے راغلے وے ، نو موږ ورته دا جرم هم وُبخښلو ، او موږ موسىٰ ته ښکاره

سُلْطَٰنًا مُّبِينًا ﴿١٥٣﴾ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ ٱلطُّورَ بِمِيثَٰقِهِمْ

غلبه | ښکاره | او اوچت کړو موږ | دَ پاسه دَ دوی | کُوه غر | دوی نه دَ اقرار اخستو دَپاره

غلبه ورکړه - او موږ دَ دوی نه دَ وعدے اخستو دَ پاره دَ دوئ دَ پاسه کوهِ طور پورته کړو

وَقُلْنَا لَهُمُ ٱدْخُلُوا۟ ٱلْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا۟

او ووئيل موږ | دوی ته | چه داخل شئ | په دروازه کښے | په سجده کولو | او ووئيل موږ | دوی ته | دَ حکم نه تيرېږئ

او حکم مو ورکړو چه (دَ ښار) دروازے ته (په عاجزئ سره) دَ سجدے په حالت کښے ننوځئ او دا حکم مو ورکړو چه دَ سبت

فِى ٱلسَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَٰقًا غَلِيظًا ﴿١٥٤﴾ فَبِمَا

په ورځ دَ خالی کښے | او واخسته موږ | دَ دوی نه | وعده | مضبوطه | پس په دے وجه (چه)

په ورځ دَ حد نه تجاوز مه کوئ ، او دَ دوئ نه مو ښه پخه وعده واخستله ، آخر دَ دوئ دَ

نَقْضِهِم مِّيثَٰقَهُمْ وَكُفْرِهِم بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ وَقَتْلِهِمُ ٱلْأَنۢبِيَآءَ

مانه کړه دوی | وعده خپله | او په وجه دَ انکار دَ دوئ | دَ الله دَ آيتونو | او په وجه دَ وژلو دَ دوئ | پيغمبران

بے لوظئ په وجه ، او دَ الله تعالىٰ دَ آيتونو نه دَ انکارکولو په وجه ، او بے ناحقه دَ پيغمبرانو وژلو په

بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌۢ ۚ بَلْ طَبَعَ ٱللَّهُ عَلَيْهَا

په ناحقه | او په وجه دَ وينا دَ دوئ | چه زمونږ زړونه | په پرده کښے دی | بلکه | مهر لګولے دے | الله | په دوی باندِ

وجه او دَ دے وينا په وجه چه زمونږ زړونه په غلافونو کښے نغښتی دی ، (نا) بلکه دَ دوئ دَ کفر په وجه پرے الله مهر

بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٥﴾ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ

دَ دوی دَ کفر په وجه | پس دوی ايمان نه راوړی | مګر | لږ | او په وجه دَ کفر دَ دوی | او دَ وينا دَ دوی

وُلګولو ، نو دَ يو څو کسانو نه سوا باقی خلقو ايمان رانه وړو ـ او بيا دوئ په کفر کښے وړاندِ لاړل او په

عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَٰنًا عَظِيمًا ﴿١٥٦﴾ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا

په مريمؑ باندِ | دَ بهتان | لوئے | او په وجه دَ وئيلو دَ دوی | چه بيشکه موږ | قتل کړو

(بی بی) مريم ئے لوئے بهتان وُلګولو او پخپله ئے ووئيل چه موږ مسيح دَ مريم ځوئے

الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ ۚ وَمَا قَتَلُوهُ

مسیح | عیسیٰ | ځوئے | د مریم | رسول | د الله | او نه دے وژلے دوی هغه

عیسیٰ چه د الله تعالیٰ رسول دے وژلے دے ، حال دا چه نه ئے وژلے وو او

وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ ۚ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ

او نه یه دار کړے دے دوی هغه | لیکن | مشتبه شول | په دوی باندې | او یقیناً | کوم خلق چه | اختلاف وکړو | د دۀ په حقله

نه ئے په سولئ کړے وو بلکه په شک کښے پریوتی وو ، او کوم خلق چه په دے حقله اختلاف وکړو

لَفِي شَكٍّ مِنْهُ ۚ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ ۚ

خامخا په شک کښے دي | د دۀ په نسبت | نشته دے دوی لۀ | د هغے | څۀ علم | سوا | د پیروئ | د ګمان

هغوی یقیناً په شک کښے دو د دوی په اصل معامله هیڅ علم نشته ، کش په ګمان پسے روان دی

وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ

او دوی نه دے قتل کړے هغه | یقیناً | بلکه اوچت کړے دے هغه | الله | خپل طرف ته | او دے | الله

او دوی عیسیٰ یقیناً وژلے نه دے ، بلکه الله تعالیٰ ځان ته راخیژولے دے ، او الله تعالیٰ په هر څه

عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ

زبردست | د حکمت خاوند | او نشته (څوک) | د اهل کتابو نه | مګر | خامخا به ایمان راوړی

غالب دانا دے . او په اهل کتابو کښے به هیڅوک پاتے نه شی ، مګر د هغۀ د مرګ نه وړاندې

بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ ۖ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾

په دۀ باندې | د هغۀ د مرګ نه وړاندې | او په ورځ د قیامت | هغه به وی | په دوی باندې | ګواه

به پرے ایمان راوړی ، او د قیامت په ورځ به پرے هغه ګواهی ورکوی .

فَبِظُلْمٍ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ

پس په وجه د ظلم | له هغو خلقو نه | چه یهودیان دی | مونږ حرام کړی دی | په دوی باندې | (هغه) پاکیزه څیزونه

بیا د یهودیانو د ظلم په وجه مونږ په دوی باندې ډیر پاک څیزونه هم حرام کړل چه (وړاندې)

أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾

چه حلال وو | د دوی د پاره | او په وجه د منع کولو د دوی | د الله د لارے نه | ډیر خلق

د دوی د پاره حلال وو ، او په دے وجه هم چه دوی په ډیر خلق د الله تعالیٰ د لارے نه منع کول

وَأَخْذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالَ النَّاسِ

او په وجه د اخستلو د دوی | سود | او حال دا وو چه دوی منع کړے شوی وو | له هغه نه | او خوړل به ئے | مالونه | د خلقو

او په دے وجه چه دوی سود (اخلی) سره د دے چه دوی د سود اخستلو نه منع کړی شوی دی او په دے وجه چه د خلقو

بِالْبَاطِلِ ۚ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٦١﴾

په ناحقه | او تیار کړے دے مونږ | کافرانو د پاره | له دوی نه | عذاب | دردناک

مالونه په ناحقه خوری او مونږ په دوی کښے د کافرانو د پاره دردناک عذاب تیار کړے دے

لٰكِنِ الرّٰسِخُوْنَ فِى الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُوْنَ يُؤْمِنُوْنَ
لیکن | (چه) پاخهٔ (دی) | په علم کښې | دَ دوی نه | او مسلمانان | (دوی خو) ایمان راوړی
مګر په دوی کښې چه څوک په علم کښې پاخهٔ شوی دی او ایماندار دی هغوی دا کتاب هم منی چه تا ته

بِمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ وَمَآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيْمِيْنَ
په هغه څه چه نازل شو | په تا | او په هغه څه چه نازل شوی | له تا نه وړاندې | او قائم ساتی
راغلے دے او هغه (کتابونه) هم منی چه تا نه وړاندې راغلی دی ، او مونځونه

الصَّلٰوةَ وَالْمُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَالْمُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ؕ
مونځ | او ورکوی | زکوٰة | او ایمان لری | په الله | او په ورځ دَ اٰخرت
کوی ، او زکوٰة ورکوی ، او په الله تعالیٰ او په اٰخرت باندې یقین لری

اُولٰٓئِكَ سَنُؤْتِيْهِمْ اَجْرًا عَظِيْمًا ﴿١٦٢﴾ اِنَّآ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ
هم دا خلق دی | دَ دوی به ورکړو مونږ دوی ته | اجر | ډیر لوئے | بیشکه مونږ | وحی وکړه | تا ته
دا هغه خلق دی چه کوموته به مونږ ډیر زر ډیر لوئے اجر ورکړو ۔ (اے پیغمبره!) مونږ تا ته هغسے وحی

كَمَآ اَوْحَيْنَآ اِلٰى نُوْحٍ وَّالنَّبِيّٖنَ مِنْۢ بَعْدِهٖ ۚ وَ
لکه څنګه چه | مونږ وحی کړے وه | نوح ته | او نورو پیغمبرانو ته | پس له دے نه | او
رالیږلے ده لکه چه نوح علیه السلام ته او دَ هغهٔ نه پس نورو پیغمبرانو ته مو رالیږلے ده ، او

اَوْحَيْنَآ اِلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ
مونږ وحی کړے وه | ابراهیم علیه السلام | او اسماعیل علیه السلام | او اسحٰق علیه السلام | او یعقوب علیه السلام
مونږ وحی رالیږلے وه ابراهیم اسماعیل اسحٰق یعقوب (علیهم السلام)

وَالْاَسْبَاطِ وَعِيْسٰى وَاَيُّوْبَ وَيُوْنُسَ وَهٰرُوْنَ وَسُلَيْمٰنَ ۚ
او دَ هغهٔ اولاد | او عیسیٰ | او ایوب | او یونس | او هارون | او سلیمٰن (علیهم السلام)
او دَ هغهٔ اولاد ته او عیسیٰ ایوب یونس هارون او سلیمان علیهم السلام ته

وَاٰتَيْنَا دَاوٗدَ زَبُوْرًا ﴿١٦٣﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنٰهُمْ عَلَيْكَ
او مونږ ورکړے ؤ | داؤد ته | زبور | او پیغمبران | چه قصے بیان کړی دی مونږ دَ دوی | تا ته
او داؤدؑ ته مو زبور (نومے کتاب) ورکړے ؤ ۔ او څومره رسولان (مونږ لیږلی دی) دَ کومو ذکر چه مونږ تا ته

مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ؕ وَكَلَّمَ اللّٰهُ
وړاندې له دے نه | او پیغمبران | چه نهٔ دی بیان کړی مونږ قصے دَ دوی | تا ته | او خبرے کړے وے | الله
وړاندې کړے دے او څومره رسولان داسے دی دَ کومو ذکر چه (لا تر اوسه) مونږ تا ته نهٔ دے کړے او الله تعالیٰ دَ

مُوْسٰى تَكْلِيْمًا ﴿١٦٤﴾ رُسُلًا مُّبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ لِئَلَّا يَكُوْنَ
موسیٰ سره | په خبرو کولو سره | (ولیږل مونږ) پیغمبران | زیرے ورکوونکی | او ویروونکی | دَ پاره دَ دے چه نهٔ وی
موسیٰ سره کلام وکړو ، دا ټول پیغمبران (نیکانو ته) زیرے ورکوونکی او (دَ بدانو) ویروونکی رالیږلی شوی دو ، چه دَ

لِلنَّاسِ عَلَى اللّٰهِ حُجَّةٌۢ بَعْدَ الرُّسُلِ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيْزًا

خلقو دَپاره | په الله بانِدِ | څهٔ حجت | پس | دَرسولانو | او دے | الله | ډیر زبردست

پیغمبرانو دَراتلو نه پس خلقوسره دَالله تعالیٰ په مقابله کښے هیڅ عذر پاتے نهٔ شی او الله تعالیٰ غالب او دانا

حَكِيْمًا ﴿١٦٥﴾ لٰكِنِ اللّٰهُ يَشْهَدُ بِمَآ اَنْزَلَ اِلَيْكَ اَنْزَلَهٗ

خاوند دَحکمت | لیکن | الله | ګواهی ورکوی | دَهغه څهٔ | چه نازل ئے کړو | ستا طرف ته | په هغه ئے نازل کړے دے

دے ۔ لیکن (که دوئی نهٔ منی نو څهٔ وُشو) الله تعالیٰ په دے خبره ګواه دے چه تا ته ئے څهٔ (حکمونه) رالیږلی دی

بِعِلْمِهٖ ۚ وَالْمَلٰٓئِكَةُ يَشْهَدُوْنَ ۚ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ﴿١٦٦﴾

په خپل علم سره | او فرښتے (هم) | ګواهی ورکوی | او کافی دے | الله | ګواه

هغه ئے په خپل کامل علم سره رالیږلی دی او فرښتے هم په دے ګواه دی، او یواز دَالله تعالیٰ ګواه کیدل بس دی.

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوْا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوْا

بیشکه | کوم خلق چه | انکار ئے وکړو | او منع ئے کړل خلق | دَالله دَلارے نه | بیشکه | ګمراه شول

بیشکه چا چه انکار کړے دے او دَالله تعالیٰ دَلارے نه خلق منع کوی • هغوئی دَسمے لارے نه ډیر

ضَلٰلًاۢ بَعِيْدًا ﴿١٦٧﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَظَلَمُوْا لَمْ يَكُنِ اللّٰهُ

په ګمراهئ لرے سره (له حق نه) | بیشکه | کوم چه | انکار ئے وکړو | او ظلم ئے وکړو | نهٔ دَے چه | الله

لرے پریوتی دی. (دغه شان) چا چه انکار کړے دے او ظلم ئے کړے الله تعالیٰ به هیڅ ډیرے

لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيْقًا ﴿١٦٨﴾ اِلَّا طَرِيْقَ جَهَنَّمَ

به ئے بخښی | دوی | او نهٔ به ئے ښائی دوی ته | (بلکه) لار | مګر | لار | (دَ) دوزخ

هغوئی ونهٔ بخښی ، او هغوی ته به هیڅ لار ونهٔ ښائی بغیر دَدوزخ دَلارے نه

خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اَبَدًا ۚ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ﴿١٦٩﴾

همیشه به وی | په هغے کښے | همیشه | او دے | دا کار | په الله بانِدِ | آسان

چه په کښے به هغوی همیشه وسیږی ، او دا (سزا ورکول) دَالله تعالیٰ دَپاره آسان دی ۔

يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمُ الرَّسُوْلُ بِالْحَقِّ مِنْ رَّبِّكُمْ

اے | خلقو ! | راغلے دے تاسو ته | (دا) رسول | په حق سره | ستا دَرب له طرف نه

اے خلقو ! تاسو ته پیغمبر دَالله تعالیٰ دَطرف نه (دَ) حق (تعلیم) راوړے دے نو یقین پرے

فَاٰمِنُوْا خَيْرًا لَّكُمْ ۚ وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا

نو ایمان راوړی | چه غوره دَئے | تاسو دَپاره | او که چرے | تاسو انکار وکړو | نو بیشکه دَالله دی | هغه څهٔ چه

وکړئ ځکه چه په دے کښے ستاسو بهتری ده ۔ او که انکار کوئ ، نو هر څهٔ چه په آسمانونو او په زمکه کښے دی

فِى السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيْمًا حَكِيْمًا ﴿١٧٠﴾

په آسمانونو کښے | او په زمکه کښے دی۔ | او دے | الله | پوهه | دَحکمت خاوند

هغه ټول دَالله تعالیٰ دی ۔ او الله تعالیٰ په هر څهٔ پوهه او دَحکمت خاوند دے

يَٰٓأَهۡلَ ٱلۡكِتَٰبِ لَا تَغۡلُواْ فِي دِينِكُمۡ وَلَا تَقُولُواْ عَلَى ٱللَّهِ

اے اهل کتابو ! | لهحد نه مهٔ تیریږئ | په خپل دین کښے | او مهٔ وایئ | په الله باندے

اے اهل کتابو ! په خپل دین کښے د حد نه بهر مهٔ وځئ ، او د الله تعالیٰ نه بغیر د حق خبرے نه بل

إِلَّا ٱلۡحَقَّۚ إِنَّمَا ٱلۡمَسِيحُ عِيسَى ٱبۡنُ مَرۡيَمَ رَسُولُ ٱللَّهِ

مګر | حق | بیشکه | مسیح | عیسیٰ | ځوئے | د مریم | رسول دے | د الله

نسبت مهٔ کوئ ، حقیقت دا دے چه عیسیٰ د مریم ځوئے سوا د دے نه هیڅ نهٔ وو چه د الله پیغمبر وو

وَكَلِمَتُهُۥٓ أَلۡقَىٰهَآ إِلَىٰ مَرۡيَمَ وَرُوحٞ مِّنۡهُۖ فَـَٔامِنُواْ

او د هغهٔ کلام دے | چه دراچولے وُو هغه | مریم طرف ته | او یو روح دے | د هغهٔ لطرف نه | پس ایمان راوړئ

او د هغهٔ هغه کلمه ده کوم چه هغهٔ مریم طرف ته ولیږلو او د الله د طرف نه یو روح وو ، نو په الله تعالیٰ او

بِٱللَّهِ وَرُسُلِهِۦۖ وَلَا تَقُولُواْ ثَلَٰثَةٌۚ ٱنتَهُواْ خَيۡرٗا

په الله | او د هغهٔ په رسولانو | او مهٔ وایئ | (چه خدایان) درے دی | منع شئ (لهدے نه) | (دا) غوره دی

د هغهٔ په رسولانو ایمان راوړئ او دا مهٔ وایئ چه (خدایان) درے دی ، منع شئ هم په دے کښے ستاسو

لَّكُمۡۚ إِنَّمَا ٱللَّهُ إِلَٰهٞ وَٰحِدٞۖ سُبۡحَٰنَهُۥٓ أَن يَكُونَ لَهُۥ

تاسو له | بیشکه | الله | معبود دے | یو دے | پاک دے هغه | (لهدے نه) چه | دی | د هغهٔ

بهتری ده ، الله تعالیٰ خو بس یو دے یو خدائے دے ، هغه د دے خبرے نه پاک دے چه څوک د هغهٔ

وَلَدٞۘ لَّهُۥ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلۡأَرۡضِۗ وَكَفَىٰ

(څوک) اولاد | هم د هغهٔ دی | څه چه | په اسمانونو کښے دی | او څهٔ چه په زمکه کښے دی | او کافی دے

ځوئے وی ، په اسمانونو او زمکه کښے چه څهٔ دی هم د هغهٔ دی ، او د دے ټولو د ساتلو

وقف لازم

بِٱللَّهِ وَكِيلٗا ﴿١٧١﴾ لَّن يَسۡتَنكِفَ ٱلۡمَسِيحُ أَن يَكُونَ

الله | کارساز | هیڅ کله به شرم نهٔ کوی | مسیح | (لهدے نه) چه وی هغه

په حقله الله تعالیٰ یوازے بس دے ، مسیح (عیسیٰ) هیڅ کلهٔ دا شرم نهٔ ګڼړی چه د الله تعالیٰ بنده

عَبۡدٗا لِّلَّهِ وَلَا ٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ ٱلۡمُقَرَّبُونَۚ وَمَن يَسۡتَنكِفۡ عَنۡ عِبَادَتِهِۦ

بنده | د الله | او نه فرښتے | چه مقربے دی | او څوک چه شرم کوی | د هغهٔ لهبندګئ نه

درنه وو نیلے شی او نهٔ مقربه فرښتے (په دے کښے څه عار ګڼړی) او څوک چه د الله تعالیٰ عبادت شرم وګڼړی

وَيَسۡتَكۡبِرۡ فَسَيَحۡشُرُهُمۡ إِلَيۡهِ جَمِيعٗا ﴿١٧٢﴾ فَأَمَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ

او تکبر کوی | پس هغه به راجمع کړی هغوی | خپل طرف ته | ټول | پس هغه | کوم چه | ایمان راوړو

او غرور وکړی نو الله به ټول خلق خپل ځان ته (د قیامت په ورځ) جمع کوی . نو چا چه ایمان راوړے وی او

وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَيُوَفِّيهِمۡ أُجُورَهُمۡ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضۡلِهِۦۖ

او عمل ئے وکړو | نیک | پس پوره به ورکړی هغوی ته | د دوی اجرونه | او زیات به ورکړی دوی ته | له خپل فضل نه

نیک کارونه ئے کړی وی ، نو الله تعالیٰ به هغوی ته پوره پوره اجر ورکړی او د خپل فضل نه به زیات هم ورکړی

وَاَمَّا الَّذِيْنَ اسْتَنْكَفُوْا وَاسْتَكْبَرُوْا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا ۙ

لیکن | کومو خلقو چه | شرم وکړو | او غرور یې وکړو | پس هغه به عذاب ورکړي دوی ته | عذاب دردناک

او چا چه (د الله بندګۍ) عار ګڼلے وی، او ځان ئې لوئے ښیولے وی، نو هغوی له به دردناک عذاب ورکړي

وَّلَا يَجِدُوْنَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَّلَا نَصِيْرًا ﴿١٧٣﴾

او بیا به نه مومی دوی | ځان د پاره | سوا د الله نه | (څوک) دوست | او نه | (څوک) مددګار

او د الله تعالیٰ نه سوا بل هیڅوک به خپل ملګرے یا مددګار بیا نه مومی

يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَآءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَاَنْزَلْنَاۤ

اے خلقو! | راغلے دے تاسو ته | دلیل | له طرفه د رب ستاسو | او مونږ نازل کړو

اے خلقو! تاسو ته د الله تعالیٰ د طرف نه روښانه دلیل راغلے دے او ستاسو مونږ صفا لارښودونکے

اِلَيْكُمْ نُوْرًا مُّبِيْنًا ﴿١٧٤﴾ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَاعْتَصَمُوْا

تاسو ته | نور | ښکاره | لیکن | کومو خلقو چه | ایمان راوړو | په الله | او مضبوط ئې ونیولو

رڼا هم درلیږلے ده۔ نو هغه خلق چه په الله تعالیٰ باندې ایمان راوړی او (اسلام ئې) په

بِهٖ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِيْ رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ ۙ وَّيَهْدِيْهِمْ اِلَيْهِ

هغه | پس زر به هغه داخل کړی دوی | په خپل رحمت کښې | او (په) فضل (کښې) | او دوی به ښائی دوی ته | خپل طرفته

مضبوطئ سره ونیولو، نو الله تعالیٰ به هغوی ډیر زر په خپل فضل او رحمت کښې داخل کړی او هغوی ته به خپل طرف

صِرَاطًا مُّسْتَقِيْمًا ﴿١٧٥﴾ يَسْتَفْتُوْنَكَ ۗ قُلِ اللّٰهُ يُفْتِيْكُمْ

لاره | نیغه | دوی له تا نه د حکم تپوس کوی | ووایه | الله | تاسو ته حکم درکوی

ته رسیدلو د پاره سمه لاره ښائی۔ اے نبی! تا نه خلق (د کلاله په حقله) تپوس کوی، ورته ووایه چه الله تعالیٰ درته د کلاله

فِى الْكَلٰلَةِ ۗ اِنِ امْرُؤٌا هَلَكَ لَيْسَ لَهٗ وَلَدٌ وَّلَهٗۤ اُخْتٌ

د کلاله په حقله | که چرے یو کس | مړ شی | چه نه وی د هغه | اولاد | او وی د هغه | یو خور

حکم ښائی، که چرے څوک مړ شی چه د هغه نه اولاد نه وی (او نه ئې پلار ژوندے وی) او د هغه خور وی

فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ ۚ وَهُوَ يَرِثُهَاۤ اِنْ لَّمْ يَكُنْ

پس د هغې له ده | نیمه | له هغه څه نه چه پریښے ئې دی | او هغه (خپله) | د هغې (خور) به وارث وی | که چرے نه وی

نو مړی چه څه پریښی دی د هغې نیمه به د هغې (خور) د پاره وی او (که خور مړه شی) او د هغې اولاد نه وی نو ورور به د

لَّهَا وَلَدٌ ۚ فَاِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثٰنِ مِمَّا

د هغې | اولاد | بیا که چرے | هغه خوېندې | دوه وی | نو هغوی دواړو له دی | دوه برخې په دریو کښې | له هغه څه نه

هغې د ټول مال وارث وی۔ بیا که چرے خوېندے دوه وی (یا زیاتې وی) نو هغوی به د ټولے ترکے نه په دریو کښې

تَرَكَ ۗ وَاِنْ كَانُوْۤا اِخْوَةً رِّجَالًا وَّنِسَآءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ

چه پریښے ئې هغه | او که چرے | دی | (ډیر) خوېندې ورونړه | سړی | او ښځې | نو سړی له دی | برابرے | برخې

دوه برخې اخلی۔ او که څو تنه ورونړه خوېندے وارثان شی، نو د یو سړی برخه د دوو ښځو برابر

الْأُنْثَيَيْنِ ۗ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوْا ۗ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١٧٦﴾

دَ دوؤ ښځو | بیانوی | الله | تاسو ته | چه تاسو بې لارې نه شئ | او الله | په هر څیز باندې | پوهه دے

دَه ، الله تعالیٰ تاسو ته خپل حکمونه (حکم) واضحه کوی چه دَ لارې نه بې لارې نه شئ او الله تعالیٰ په هر څه ډیر ښه پوهه دے.

سُوْرَةُ الْمَآئِدَةِ مَدَنِيَّةٌ وَّهِيَ مِائَةٌ وَّعِشْرُوْنَ اٰيَةً وَّسِتَّةَ عَشَرَ رُكُوْعًا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

سورة مائدة مدنی ده او په دې کښې ۱۲۰ ایتونه او ۱۶ رکوع گانې دی | شروع کوم په نامه دَ الله چه لوئے مهربان زیات رحم کوونکے دے

شروع کوم دَ الله په نوم چه ډیر مهربان دَ ډیر زیات رحم خاوند دے.

يٰٓأَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْٓا أَوْفُوْا بِالْعُقُوْدِ ۗ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيْمَةُ

اے دَ ایمان خاوندانو! | پوره کوئ | وعدے | حلال کړے شوی دی | تاسو لره | چارپایان

اے مؤمنانو ! خپلے وعدے پوره کوئ ، تاسو دَ پاره څاروی څناور حلال کړے

الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلٰى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ

څاروی | سوا دَ هغو نه چه | اَوروَلے به شی | تاسو ته | مګر حلال مه ګڼئ | ښکار

شوی دی (مګر دَ کوم بیان چه مخکښے را تلونکے دے خو ښکار ځان له حلال مه ګڼئ، هر کله چه دَ احرام په

وَأَنْتُمْ حُرُمٌ ۗ إِنَّ اللّٰهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيْدُ ﴿١﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

چه یئ تاسو دَ احرام په حالت کښے | بیشکه | الله | حکم کوی | څه چه وغواړی | اے دَ ایمان خاوندانو!

حالت کښے یئ . بیشکه الله تعالیٰ چه څه غواړی هغسے کوی . اے مؤمنانو !

لَا تُحِلُّوْا شَعَآئِرَ اللّٰهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا

سپکاوے مه کوئ | دَ نخښو دَ الله | او نه | دَ میاشتے | دَ عزت | او نه | دَ قربانئ دَ څاروی | او نه

دَ الله تعالیٰ دَ نخښو بے حرمتی مه کوئ ، او نه دَ عزتمندو میاشتو ، او نه په حرم کښے دَ قربانئ څناورو او

الْقَلَآئِدَ وَلَآ اٰمِّيْنَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُوْنَ فَضْلًا

دَ پټے دار څناورو | او نه | هغه چه تلونکی وی | بیت الحرام (کعبے) ته | هغوی غواړی | فضل

نه دَ هغه غاړه پټه څناورو دَ کوم نښانه دَ پاره چه په غاړو کښے ورته اچولے شی او نه دَ بیت الحرام دَ قصد کوونکو کوم چه دَ خپل رب

مِّنْ رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا ۗ وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوْا ۗ وَ

دَ خپل رب | او رضا مندی | او هر کله چه | تاسو احرام پرانیزئ | نو ښکار وکړئ | او

فضل او رضا مندی غواړی ، او هر کله چه دَ احرام دَ حالت نه بهر وځئ نو بیا ښکار کولے شئ ،

لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

تیار دِ نه کړی تاسو | دُښمنی | (دَ یو) قوم | په دې وجه چه دوی منع کړی وو تاسو | دَ مسجد حرام نه

او (خیال ساتئ) چه یو قوم چه تاسو دَ مسجد حرام نه منع کړی وئ دَ هغوی سره دُښمنی چرته تاسو دې ته تیار نه کړی چه

أَنْ تَعْتَدُوْا ۘ وَتَعَاوَنُوْا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوٰى ۖ

په دې خبره چه تاسو زیاتے وکړئ | او مدد کوئ یو بل سره | په نیکئ کښے | او پرهیزګارئ کښے

زیاتے پرے وکړئ ، او دَ نیکئ او پرهیزګارئ په کارونو کښے یو بل سره امداد کوئ ، او

وَلَا تَعَاوَنُوْا عَلَى الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۪ وَاتَّقُوا اللّٰهَ

او مه سره کوئ د یو بل سره | په ګناه | او په ظلم | او وویرېږئ | د الله نه

د ګناه او د سرکشۍ په کارونو کښې هیڅ یو بل سره تعاون مه کوئ ، او د الله تعالیٰ نه ویره کوئ

اِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ② حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ

بیشکه الله | سخت عذاب ورکوونکے دے | حرام کړے شوه | په تاسو | مرداره | او وینه

بیشکه الله تعالیٰ په سزا ورکولو کښې ډیر سخت دے. په تاسو باندې حرام کړے شوی دی مرداره او وینه

وَلَحْمُ الْخِنْزِيْرِ وَمَآ اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ وَالْمُنْخَنِقَةُ

او غوښه | د خنزیر | او هغه (ځناور) چه پرې ویلے شوے وی د غیر الله (نوم) | او چه مړ شوے وی په مړئی خپه کولو

او د خنزیر غوښه او هغه چه د الله تعالیٰ نه سوا د بل چا په نوم حلال شوے وی او چه مړئی ئے خپه شی

وَالْمَوْقُوْذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيْحَةُ وَمَآ اَكَلَ السَّبُعُ اِلَّا مَا

او چه مړ شوے وی په ویشتلو سره | او چه غورزیدلے وی له پاسه | او په وهلو د ښکر | او هغه چه خوړلے وی | درنده | مګر | هغه چه

او چه د ګوزار نه مړ شوے وی او چه را وغورزیږی او چه په ډغره خوړ مړ شی او چه درنده ترې نه خوړلی وی بغیر د دے

ذَكَّيْتُمْ ۟ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَاَنْ تَسْتَقْسِمُوْا

تاسو ذبح کړو | او هغه چه | ذبح کړے شوے وی | (د بتانو) په قربان ګاه باندې | او دا چه | تاسو تقسیم کړئ (غوښه)

نه چه تاسو (ژوندئ مونده او) حلال کړے وی او هغه چه په بت خانو حلال شوے وی او هغه چه د جوارئ په غشو ئے ویش

بِالْاَزْلَامِ ؕ ذٰلِكُمْ فِسْقٌ ؕ اَلْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

د جوارئ په غشو سره | دا تاسو د پاره | سخته ګناه ده | نن | ناامیده شول | کافران خلق

وکړئ . دا ټول د ګناه کارونه دی. نن ورځ کافران ستاسو د دین (بربادولو) نه پوره

مِنْ دِيْنِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ ؕ اَلْيَوْمَ اَكْمَلْتُ

ستاسو له دین نه | پس مه | ویرېږئ له هغوی نه | او وویرېږئ له ما نه | نن ورځ | ما پوره کړو

مایوسه شوی دی نو د هغوی نه مه ویرېږئ او زما نه ویره کوئ ، نن ما ستاسو دین تاسو

لَكُمْ دِيْنَكُمْ وَاَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِيْ وَرَضِيْتُ

تاسو د پاره | ستاسو دین | او ما پوره کړو | په تاسو باندې | خپل نعمت | او خوښ م کړو

له کامل کړو ، او خپل نعمتونه م درباندې تمام کړل ، او اسلام م درله

لَكُمُ الْاِسْلَامَ دِيْنًا ؕ فَمَنِ اضْطُرَّ فِيْ مَخْمَصَةٍ

تاسو له | د اسلام | دین | پس څوک چه | مجبوره شو | د لوږے نه

دین غوره کړو ، نو څوک چه د لوږے نه مجبوره شی

غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِّاِثْمٍ ۙ فَاِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ③

چه نه وی مائله | ګناه ته | نو بیشکه | الله | بخښونکے | مهربان دے .

(او هغه) ګناه طرف ته مائل نه وی (او حرام خیز وخوری) نو الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے .

يَسْـَٔلُونَكَ مَاذَآ أُحِلَّ لَهُمْ ۖ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ

دوی پښوس کوی له تانه | چه څه څیز | حلال دے | دوی د پاره | ووایه | حلال دی | تاسو د پاره

(اے نبی ﷺ!) خلق تانه پښوس کوی چه کوم کوم څیزونه تاسو د پاره حلال دی، ورته ووایه چه ټول پاکیزه څیزونه

الطَّيِّبَٰتُ ۙ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ

پاکیزه څیزونه | او څه چه | تاسو ښودلی دی | ښکاری ځناور ته | ښکار باندې وراچولو د پاره | (چه) تاسو ښایئ دوی ته

درله حلال دی، او کوم ښکاری ځناور چه تاسو عادت کړی دی او بیا تاسو ئے په ښکار پسې پریږدئ او د اے تعلیم ورته

مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ ۖ فَكُلُوا مِمَّآ أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ

له هغه نه | چه ښودلی دی تاسو | الله | نو خورئ | له هغه نه کوم چه | دوی ونیسی | تاسو د پاره

درکوئ لکه چه الله تعالی تاسو له درکړے دے . نو کوم ښکار چه دوی تاسو د پاره راونیسی هغه خورئ شئ او (د

وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ

او یاد کړئ (د پرېښودو په وخت) | نوم د الله | په هغه باندې | او ووېرېږئ د الله نه | بېشکه | الله

پرېښودو په وخت) د الله تعالی نوم پرے اخلئ او د الله تعالی نه ویره کوئ ، الله تعالی ډیر زر

سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤﴾ الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَٰتُ ۖ وَطَعَامُ

زر حساب اخستونکے دے | نن ورځ | حلال کړے شوی دی | تاسو د پاره | پاکیزه څیزونه | او خوراک

حساب اخستونکے دے . نن تاسو له ټول پاکیزه څیزونه حلال کړے شول . او د

الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَٰبَ حِلٌّ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ ۖ

د هغو خلقو | کوم ته چه ورکړے شوے دے | کتاب | حلال دے | تاسو د پاره | او خوراک ستاسو | حلال دے | هغوی د پاره

اهل کتابو خوراک تاسو د پاره حلال دے او ستاسو خوراک د دوی د پاره حلال دے

وَالْمُحْصَنَٰتُ مِنَ الْمُؤْمِنَٰتِ وَالْمُحْصَنَٰتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا

او (حلالے دی) پاکدامنے | مسلمانانے ښځے | او پاکدامنے ښځے | د هغو خلقو نه | کوم ته چه ورکړے شوے وو

او پاکدامنے مسلمانانے ښځے او د هغو خلقو نه پاکدامنے ښځے کوم ته چه تاسو نه

الْكِتَٰبَ مِن قَبْلِكُمْ إِذَآ ءَاتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ

کتاب | له تاسو نه وړاندې | هر کله چه تاسو ورکړئ دوی ته | د دوی مهر | چه نکاح کوونکی یئ

وړاندې کتاب ورکړے شوے دے (تاسو د پاره حلالے دی) هر کله چه تاسو دوی ته د دوی مهر ورکړئ او ستاسو

غَيْرَ مُسَٰفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِىٓ أَخْدَانٍ ۗ وَمَن يَكْفُرْ بِالْإِيمَٰنِ

نه زنا کوونکی یئ | او نه په پټه آشنایانے نیوونکی یئ | او څوک چه انکار وکړی | د ایمان

اراده د دوی په نکاح کښے د راوستلو وی نه چه د بدکارئ کولو او نه په پټه د آشنایئ ، او څوک چه د ایمان (د دین خبرو) نه

فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُۥ وَهُوَ فِى الْءَاخِرَةِ مِنَ الْخَٰسِرِينَ ﴿٥﴾

نو ضائع شو | د هغه عمل | او هغه به | په آخرت کښے | د نقصان موندونکو نه وی

انکار وکړی نو بېشکه د هغه عملونه ضائع شول او هغه به په آخرت کښے تاوان ... شی .

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِذَا قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوْا وُجُوْهَكُمْ

اے مؤمنانو ! | هرکله چه تاسو ودریږئ | مونځ د پاره | نو و ینځئ | خپل مخونه

اے مسلمانانو ! کوم وخت چه مونځ ته پاڅئ ، نو خپل مخونه او ترڅنګلو

وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوْا بِرُءُوْسِكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ

او خپل لاسونه | ترڅنګلو پورې | او مسح کوئ | د خپلو سرونو | او (و ینځئ) خپلې پښې

پورې خپل لاسونه و ینځئ ، او په سرونو مسح کوئ ، او تر ګیټو پورې

اِلَى الْكَعْبَيْنِ ؕ وَاِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوْا ؕ وَاِنْ كُنْتُمْ

تر ګیټو پورې | او که چرې | یئ تاسو | په حالت د جنابت کښې | نو غسل کوئ | او که چرې یئ تاسو

پښې و ینځئ ، او که په غسل کښې یئ نو خپل ځانونه په ښه شان پاکوئ ، او که ناجوړه

مَّرْضٰۤى اَوْ عَلٰى سَفَرٍ اَوْ جَآءَ اَحَدٌ مِّنْكُمْ مِّنَ الْغَآئِطِ

مریضان | یا په سفر یئ | یا راشی | یو | له تاسو نه | له ځائے د حاجت نه

یئ یا بهر په سفر یئ یا په تاسو کښې یو تن د اودس ماتی نه راشی ،

اَوْ لٰمَسْتُمُ النِّسَآءَ فَلَمْ تَجِدُوْا مَآءً فَتَيَمَّمُوْا صَعِيْدًا

یا صحبت کړے وی تاسو | د ښځو سره | پس تاسو بیا نه مومئ | اوبه | نو تیمم وکړئ | خاوره

یا د ښځو سره صحبت وکړئ ، او اوبه نه مومئ ، نو د پاکې خاورې نه کار واخلئ

طَيِّبًا فَامْسَحُوْا بِوُجُوْهِكُمْ وَاَيْدِيْكُمْ مِّنْهُ ؕ مَا يُرِيْدُ اللّٰهُ

پاکې سره | بیا مسح وکړئ | د خپلو مخونو | او د خپلو لاسونو | د هغې نه | نه غواړی الله

او په خپلو مخونو او لاسونو باندې د خاورې مسح وکړئ ۔ الله تعالیٰ نه غواړی

لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِّنْ حَرَجٍ وَّلٰكِنْ يُّرِيْدُ لِيُطَهِّرَكُمْ

چه وکړی | په تاسو باندې | تنګی | لیکن | هغه غواړی | چه تاسو پاک صفا کړی

چه په تاسو تنګسیا راولی ، هغه خو دا غواړی چه تاسو پاک کړی ،

وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهٗ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ۝٦ وَاذْكُرُوْا نِعْمَةَ

او چه پوره کړی | خپل نعمت | په تاسو باندې | د پاره د دې چه تاسو | شکر ګزاره شئ ۔ | او یاد کړئ | احسان

او خپل نعمتونه در باندې تمام کړی چه تاسو د هغه شکر ادا کړئ ۔ او د الله تعالیٰ چه کوم نعمتونه

اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَمِيْثَاقَهُ الَّذِيْ وَاثَقَكُمْ بِهٖۤ ۙ اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا

د الله | په خپل ځان باندې | او د هغه وعده | کومه چه | هغه تاسو سره پخه کړه | هرکله چه تاسو و وئیل | چه مونږ واوریدل

درکړی دی هغه یاد ساتئ او کومه پخه وعده چه ئے درنه اخستے ده (هغه مه هیروئ) کوم وخت چه تاسو و وئیل چه مونږ

وَاَطَعْنَا ؗ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ؕ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝٧

او مونږ ومنله | او وویریږئ | د الله نه | بیشکه الله | ښه پیژنی | راز | د سینو

واوریدل او وومنل او د الله تعالیٰ نه ویره کوئ ، الله تعالیٰ د زړونو په پټو خبرو هم ښه واقف دے ۔

يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا كُونُوا قَوّٰمِينَ لِلّٰهِ شُهَدَآءَ بِالْقِسْطِ

اے مؤمنانو ! | قائم وُسېږئ | دَ الله دَپاره | ګواهي ورکوونکي | په انصاف سره

اے مؤمنانو ! دَ الله تعالیٰ دَ پاره په سمه لاره قائم وُسئ ، په انصاف سره

وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوا اِعْدِلُوا هُوَ

هغه | عدل کوئ | چه تاسو عدل ونه کړئ | په دے | دَ یو قوم | دُښمنی | او تیار دِ نه کړی تاسو

ګواهي ادا کوئ او دَ یوے ډلے دُښمنی دِ تاسو دِے ته نه تیاروی چه دَ انصاف نه لاس واخلئ تل انصاف کوئ

اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا

دَ هغه څه نه | ښهٔ واقف دے | الله | بیشکه | دَ الله نه وېرېږئ | او | پرهیزګارئ ته | زیات نزدے دے

دا کار پرهیزګارئ ته ډېر نزدے دے، او دَ الله تعالیٰ نه وېره کوئ، بیشکه الله تعالیٰ ستاسو دَ ټولو کارونو نه

تَعْمَلُونَ ٨ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ

چه تاسو ئے کوئ | وعده وکړه الله | هغو خلقو سره | چه ایمان ئے راوړو | او کارونه ئے وکړل | نیک

خبر دے . چا چه ایمان راوړے دے او نیک کارونه کوی، الله تعالیٰ هغوی سره دَ بخښنے

لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ عَظِيْمٌ ٩ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا

چه هغوی له | بخښنه ده | او اجر | ډېر لوئے | او کومو خلقو چه | انکار وکړو | او دروغ ئے وګڼل

او دَ ډېر لوئے اجر ورکولو وعده کړے ده . او چا چه انکار کړے دے او زمونږ آیتونه

بِاٰيٰتِنَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَحِيْمِ ١٠ يٰٓاَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا

زمونږ آیتونه | هم دوی دی | اهل | دَ دوزخ | اے | مؤمنانو

ئے دروغ ګڼلی دی، هغوی به په دوزخ کښے اوسېږی . اے مؤمنانو

اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ هَمَّ قَوْمٌ اَنْ يَّبْسُطُوٓا

یاد کړئ | نعمت | دَ الله | په خپل ځان | کله چه اراده وکړه | یو قوم | چه | را اوږد کړی

دَ الله تعالیٰ هغه مهربانی را یاده کړئ چه یو ټولی تاسو ته دَ لاس اچولو اراده کړے وه نو

اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ

تاسو ته | خپل لاسونه | نو هغه ئے منع کړل | دَ هغوی لاسونه | له تاسو نه | او وېرېږئ | دَ الله نه

الله تعالیٰ دَ هغوی لاسونه تاسو نه بند کړل ، او دَ الله تعالیٰ نه وېره کوئ

وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ١١ وَلَقَدْ اَخَذَ اللّٰهُ مِيْثَاقَ ع ٢

او په الله باندِ | پکار دی چه توکل وکړی | مؤمنان | او بیشکه اخستے ده | الله | پخه وعده

او مسلمانانو له بس په الله تعالیٰ باندِ بهروسه پکار ده . او الله تعالیٰ دَ بنی اسرائیلو نه پخه

بَنِىٓ اِسْرَآءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَىْ عَشَرَ نَقِيْبًا

دَ بنی اسرائیلو نه | او مونږ مقرر کړی وُو | له هغوی نه | دولس | سرداران

وعده اخستے وه ، او مونږ په دوی کښے دولس سرداران مقرر کړی وو

وَقَالَ اللّٰهُ اِنِّیْ مَعَكُمْ ؕ لَىِٕنْ اَقَمْتُمُ الصَّلٰوةَ

او فرمایلی وو | الله | چه زهٔ | تاسو سره یم | کهٔ چرې | تاسو قائم کړو | مونځ

او الله تعالیٰ ورته ویلی وو چه زهٔ ستاسو ملګرے یم کهٔ تاسو مونځونه قائم وساتل او

وَاٰتَیْتُمُ الزَّكٰوةَ وَاٰمَنْتُمْ بِرُسُلِیْ وَعَزَّرْتُمُوْهُمْ وَ

او ادا کړو تاسو | زکوٰة | او ایمان راوړو تاسو | زما په رسولانو | او د هغوی مدد کړو | او

او زکوٰة مو ادا کړو او زما په پیغمبرانو مو ایمان راوړو ، او د هغوی مدد مو کولو او

اَقْرَضْتُمُ اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّاُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَیِّاٰتِكُمْ

قرض ورکړو تاسو | الله ته | قرض | ښهٔ | نو زهٔ به ضرور لرې کړم | له تاسو نه | ستاسو ګناهونه

او الله تعالیٰ له مو قرض حسنه ورکولو نو مونږ به یقیناً ستاسو ګناهونه تاسو نه لرې کړو

وَلَاُدْخِلَنَّكُمْ جَنّٰتٍ تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ ۚ فَمَنْ

او خامخا به داخل کړم تاسو | جنتونو کښې | چه بهیږي به | لاندې د هغې نه | نهرونه | بیا چا چه

او یقیناً تاسو به داسې باغونو ته داخل کړو چه د هغې لاندې به نهرونه بهیږي ، او څوک چه

كَفَرَ بَعْدَ ذٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ السَّبِیْلِ ⑫

انکار وکړو | پس له دے نه | له تاسو نه | نو هغهٔ ورک کړه | نیغه | لاره

پس له دے نه هم کفر وکړي . نو بیشکه هغه د سمې لارې نه بے لارے شو .

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِّیْثَاقَهُمْ لَعَنّٰهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوْبَهُمْ

پس په وجه د ماتولو د دوی | خپله پخه وعده | مونږ لعنت وکړو په دوی | او جوړ کړل مونږ | زړونه د دوی

پس د دوی د پخې وعدے د ماتولو په وجه مونږ په دوی لعنت وکړو ، او د دوی زړونه مو سخت

قٰسِیَةً ۚ یُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ عَنْ مَّوَاضِعِهٖ ۙ وَنَسُوْا

سخت | چه دوی بدلوی | کلام | د هغې د اصل ځایونو نه | او دوی هیره کړه

کړل ، (او سے د احال دے چه) دا خلق کلمے د خپل (اصلی) ځائے نه لرے کوی ، او چه کوم نصیحت

حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوْا بِهٖ ۚ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلٰی خَآىِٕنَةٍ

لویه برخه | له هغه څهٔ نه | چه نصیحت ورکړے شوے وو دوی ته په هغې سره | او ته به همیشه | خبردارېږې | په څهٔ خیانت بانديې

ورته شوے وو د هغې لویه برخه ئے هیره کړے ده ، او تل به درته د دوی د رنګ رنګ خیانتونو پته لګی مګر

مِّنْهُمْ اِلَّا قَلِیْلًا مِّنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ ؕ

له دوی نه | سوا | د لږو خلقو | له دوی نه | پس معاف کړه | دوی | او مخ وګرځوه

لږ کسان په کښې داسے دی چه (د دے عیبهٔ) بچ دی نو دوی معاف کړه او ستر ګے پرے پټے کړه

اِنَّ اللّٰهَ یُحِبُّ الْمُحْسِنِیْنَ ⑬ وَمِنَ الَّذِیْنَ قَالُوْۤا اِنَّا

بیشکه | الله | خوښوی | نیکان | او له هغو خلقو نه | چه وائی | مونږه

بیشکه چه نیکان خلق د الله تعالیٰ خوښ وی . او هغه خلق کوم چه وائی چه مونږ

نَصٰرٰٓى اَخَذْنَا مِيْثَاقَهُمْ فَنَسُوْا حَظًّا مِّمَّا ذُكِّرُوْا بِهٖ

نصاری یو | موږ واخستلو | د دوی ټینګ وعده | پس هیره کړه دوی | یوه برخه | له هغه څه نه | چه نصیحت شوی وو دوی په هغې

نصاری یو موږ د هغوی نه هم وعده اخستې وه نو هغوی د هغو نصیحتونو لویه حصه هیره کړه چه هغوی ته شوی وو

فَاَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ

نو موږ واچوله | په دوی کښې | دښمني | او کینه | تر ورځې | د قیامت پورې

نو موږ د قیامت پورې د دوی په مینځ کښې دښمني او کینه وغورځوله ،

وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللّٰهُ بِمَا كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ ﴿١٤﴾ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ

او زر ده چه خبر به ورکړي دوی ته | الله | هغه څه چه | دوی به کول ، | اے اهل کتابو!

او ډیر زر به الله تعالیٰ خبر کړي چه دوی په دنیا کښې څه څه کارونه کول ، اے اهل کتابو!

قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيْرًا مِّمَّا

بیشکه راغے تاسو ته | پیغمبر زموږ | چه بیانوي | تاسو ته | ډیر | له هغه څه نه

یقیناً تاسو ته زموږ رسول راغلے دے ، او د کتاب هغه ډیرے خبرے چه تاسو به پټولے د هغې اکثره

كُنْتُمْ تُخْفُوْنَ مِنَ الْكِتٰبِ وَيَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ ؕ قَدْ جَآءَكُمْ

چه پټول تاسو | له کتاب نه | او عفوه کوي | د ډیرو (خبرو) نه | راغلے دے تاسو ته

برخه هغه تاسو د پاره څرګندوي او د ډیرو خبرو نه درته عفوه هم کوي ، بیشکه تاسو ته

مِّنَ اللّٰهِ نُوْرٌ وَّكِتٰبٌ مُّبِيْنٌ ﴿١٥﴾ يَّهْدِيْ بِهِ اللّٰهُ مَنِ اتَّبَعَ

د الله د طرف نه | نور | او کتاب | واضح | هدایت کوي | په هغې سره | الله | هغه چاته چه پیروي کوي

د الله تعالیٰ د طرف نه نور او یو واضح کتاب راغلے دے ، د دې په ذریعه الله تعالیٰ هغه خلقو ته د سلامتۍ

رِضْوَانَهٗ سُبُلَ السَّلٰمِ وَيُخْرِجُهُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ

د هغه د رضا | لارے | د سلامتۍ | او راوباسي دوی | د تیارو نه | رڼا طرف ته

لارے ښائي کوم چه د هغه رضامندي غواړي او په خپل حکم سره هغوی (د کفر د) تیارو نه (د هدایت)

بِاِذْنِهٖ وَيَهْدِيْهِمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِيْنَ

په خپل حکم سره | او هدایت کوي دوی ته | سمے لارے طرف ته | بیشکه | کافر شول | هغه خلق

رڼا ته راوباسي او هغوی ته سمه لار ښائي . یقیناً هغه خلق کافران شول چه

قَالُوْٓا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْمَسِيْحُ ابْنُ مَرْيَمَ ؕ قُلْ فَمَنْ يَّمْلِكُ

چه وائي | بیشکه الله | هم دا مسیح ځوئے د مریم دے | ووایه | پس څوک مالک دے

وائي چه الله هم دغه مسیح د مریم ځوئے دے ، ته ورته ووایه چه څوک دلته شته

مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا اِنْ اَرَادَ اَنْ يُّهْلِكَ الْمَسِيْحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَاُمَّهٗ

د الله مخکښې | د څه شیز | که چرې هغه وغواړي | چه هلاک کړي | مسیح ځوئے د مریم | او د هغه مور

چه د الله مخکښې اختیار ولري که الله تعالیٰ وغواړي چه مسیح ځوئے د مریم او د هغه مور او د زمکے ټول

وَمَنْ فِی الْاَرْضِ جَمِیْعًا ؕ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

او هغه ټول چه په زمکه کښې دي | او هم الله لره ده | بادشاهي | دَ اسمانونو | او دَ زمکې

استوګن خلق هلاک کړي ، او دَ اسمانونو او دَ زمکې او دَ دې دواړو ترمینځه دَ ټولو څیزونو اختیار

وَمَا بَیْنَهُمَا ؕ یَخْلُقُ مَا یَشَآءُ ؕ وَاللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿١٧﴾

او څه چه | دَ دې دواړو په مینځ کښې دي | هغه پیدا کوي | څه چه وغواړي | او الله | په هر څیز باندې | قادر دے .

صرف دَ الله تعالیٰ دے ، هر څه چه غواړي هغه پیدا کوي او الله تعالیٰ په هر څیز باندې قـــدرت لرونکے دے

وَقَالَتِ الْیَهُوْدُ وَالنَّصٰرٰی نَحْنُ اَبْنٰٓؤُا اللّٰهِ وَاَحِبَّآؤُهٗ ؕ قُلْ

او وائي | یهود | او نصارٰی | مونږ (خو) | دَ الله خامن | او دَ هغه دوستان یو | ته وایه

او یهود او نصارٰی وائي چه مونږ دَ الله تعالیٰ خامن او زړه خوږي یو . ورته ووایه چه

فَلِمَ یُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوْبِكُمْ ؕ بَلْ اَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ ؕ

بیا ولې | هغه تاسو ته عذاب درکوي | ستاسو په ګناهونو | بلکه | تاسو (هم) | انسانان یئ | دَ هغه چا نه چه | هغه پیدا کړي دي

بیا ولې تاسو ته په ګناهونو باندې سزا ګانې درکوي ؟ بلکه تاسو هم هغه بنیادم یئ څنګه چه الله نور بنیادم پیدا کړي دي

یَغْفِرُ لِمَنْ یَّشَآءُ وَیُعَذِّبُ مَنْ یَّشَآءُ ؕ وَلِلّٰهِ مُلْكُ

بخښنه کوي | چا ته چه غواړي | او عذاب ورکوي | چا له چه غواړي | او هم الله دَ پاره ده | بادشاهي

چا ته چه خوښه وي بخښنه کوي او چا ته چه خوښه وي سزا ورکوي ، او دَ اسمانونو او دَ زمکې او دَ دواړو

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَیْنَهُمَا ؗ وَاِلَیْهِ الْمَصِیْرُ ﴿١٨﴾ یٰٓاَهْلَ

دَ اسمانونو | او دَ زمکې | او څه چه دَ دې دواړو په مینځ کښې دي | او دَ هغه طرف ته | واپس تلل دي | اے اهل

ترمینځه دَ ټولو څیزونو اختیار یواځې دَ الله تعالیٰ دے ، او هغه ته واپس تلل دي اے اهل

الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا یُبَیِّنُ لَكُمْ عَلٰی

کتابو ! | بیشکه راغلے دے تاسو ته | زمونږ رسول | بیانوي | تاسو دَ پاره | هر کله چه

کتابو ! تاسو ته زمونږ پیغمبر راغلے دے چه (دَ الله حکمونه) تاسو ته صفا صفا بیانوي ، په داسې وخت کښې

فَتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا جَآءَنَا مِنْۢ بَشِیْرٍ وَّلَا

بند شوي وو دَ پیغمبرانو راتلل | چه تاسو دا ونه وایئ | (چه) نه وو راغلے مونږ ته | څوک زیرے ورکوونکے | او نه

چه دَ ډیر موده راسې دَ پیغمبرانو راتلل موقوف وو چه تاسو دا ونه وېلے شئ چه مونږ ته څوک زیرے راکوونکے (یا دَ عذاب

نَذِیْرٍ ؗ فَقَدْ جَآءَكُمْ بَشِیْرٌ وَّنَذِیْرٌ ؕ وَاللّٰهُ

ویروونکے | پس بیشکه راغلے تاسو ته | زیرے ورکوونکے | او ویروونکے | او الله

ویروونکے نه وو راغلے ، او س بیشکه تاسو ته زیرے درکوونکے او ویروونکے (پیغمبر) راغلے دے ، او الله تعالیٰ په

عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿١٩﴾ ع وَاِذْ قَالَ مُوْسٰی لِقَوْمِهٖ یٰقَوْمِ

په هر څیز باندې | قادر دے | او هر کله چه ووئیل | موسیٰ | خپل قوم ته | اے زما قومه

هر څه باندې قـــدرت لري . او هغه وخت را یاد کړئ چه موسیٰ علیه السلام خپل قوم ته ووئیل چه اے زما قومه !

ع ۳ ۸۷

اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ فِيْكُمْ اَنْۢبِيَآءَ

يادكړئ | دَ الله احسان | (چه هغه) په تاسو (وكړو) | هر كله چه هغه پيدا كړل | په تاسو كښې | پيغمبران

الله چه تاسو د كوم نعمتونه دركړي دي هغه را ياد كړئ چه په تاسو كښې ئے پيغمبران را لېږلي دي ، او

وَّجَعَلَكُمْ مُّلُوْكًا ۖ وَّاٰتٰىكُمْ مَّا لَمْ يُؤْتِ اَحَدًا

او جوړ ئے كړئ تاسو | بادشاهان | او در ئے كړل تاسو ته | هغه څه | چه نه ئے ؤو وركړي | بل چا ته

تاسو ئے بادشاهان كړي يئ ، او تاسو له ئے هغه څه دركړي دي چه په نورو مخلوق كښې ئے هيچا له نه

مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٢٠﴾ يٰقَوْمِ ادْخُلُوا الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ

په ټول جهان كښې | اے زما قومه! | داخل شئ تاسو | زمكے | پاكے ته

دي وركړي ، اے زما قومه! دے پاكيزه علاقے (شام) ته ورننوځئ چه الله تعالىٰ

الَّتِيْ كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوْا عَلٰٓى اَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوْا

چه ليكلے دے | الله | تاسو د پاره | او مه راګرځئ | خپلو شاګانو طرف ته | بيا به شئ تاسو

ستاسو په برخه كښې ليكلے دے ، او مخ په شا مه تښتئ بيا نامراد به پاتے

خٰسِرِيْنَ ﴿٢١﴾ قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِنَّ فِيْهَا قَوْمًا جَبَّارِيْنَ ۖ وَاِنَّا

نقصان مونو ونكي | دوي ووئيل | اے موسىٰ! | بيشكه | په هغے كښې | قوم دے | زبردست | او مونږ خو

شئ ـ هغوي ووئيل چه اے موسىٰ! په دغه ملک كښې يو ډير جابر قوم اوسيږي او مونږ خو به

لَنْ نَّدْخُلَهَا حَتّٰى يَخْرُجُوْا مِنْهَا ۚ فَاِنْ يَّخْرُجُوْا مِنْهَا فَاِنَّا

به هيڅ كله داخل نه شو هغه ځائے ته | تر هغے چه | دوي وځي | له هغے نه | بيا كه چرے | دوي په خپله ووځي | له هغے نه | نو مونږ خو

هلته هيڅ كله داخل نه شو تر څو چه هغوي د هغه ځائے نه وتلي نه وي ، هو! كه هغوي د هغه ځائے نه ووځي نو بيا مونږ

دٰخِلُوْنَ ﴿٢٢﴾ قَالَ رَجُلٰنِ مِنَ الَّذِيْنَ يَخَافُوْنَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمَا

به داخل شو | ووئيل | دوه سړو | له هغو خلقو نه | چه (الله نه) ويريدل | احسان كړے وو الله | په هغو دواړو باندې

ورننوځو ته تيار يو ـ (په دے باندې) د الله نه ويره لرونكو نه دوو سړو ووئيل ، په كومو چه الله تعالىٰ مهرباني كړے

ادْخُلُوْا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۚ فَاِذَا دَخَلْتُمُوْهُ فَاِنَّكُمْ

(چه) تاسو داخل شئ | په دوي باندې | (د ښار) دروازے نه | بيا هر كله چه | تاسو په هغے كښې داخل شئ | پس بيشكه تاسو به

وه چه (په دوي حمله وكړئ او د ښار په) دروازه كښې داخل شئ ، بيا چه كله په هغے كښې داخل شئ ، نو يقيناً هم تاسو

غٰلِبُوْنَ ۚ وَعَلَى اللّٰهِ فَتَوَكَّلُوْٓا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٢٣﴾

غالب يئ | او خاص په الله باندې | توكل وكړئ تاسو | كه چرے يئ تاسو | مؤمنان

به غالب يئ ، او په الله تعالىٰ توكل ساتئ ، كه تاسو مؤمنان يئ ـ

قَالُوْا يٰمُوْسٰٓى اِنَّا لَنْ نَّدْخُلَهَآ اَبَدًا مَّا دَامُوْا فِيْهَا

دوي ووئيل | اے موسىٰ! | مونږ خو به | هيڅ كله داخل نه شو په هغے كښې | چرے هم | تر څو چه هغوي په هغے كښې موجود وي

هغوي ووئيل اے موسىٰ! مونږ به هيڅ كله په دغه ښار كښې قدم نه ږدو تر څو چه هغوي په كښې موجود وي

فَاذْهَبْ اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَآ اِنَّا هٰهُنَا قٰعِدُوْنَ ﴿٢٤﴾

پس لاړ شه | ته | او ستا رب | پس جنګ وکړئ دواړه | بیشکه مونږ به دلته | ناست یو .

نو بس ته او ستا رب دواړه لاړ شئ او جنګ وکړئ ، مونږ به دلته ناست یو

قَالَ رَبِّ اِنِّیْ لَآ اَمْلِكُ اِلَّا نَفْسِیْ وَاَخِیْ فَافْرُقْ

هغه ووئیل اے زما ربه ! | بیشکه زه | څه اختیار نه لرم | مګر | په خپل ځان | او په خپل ورور | پس فیصله وکړه

(په دې باندې) حضرت موسیٰ علیه السلام ووئیل اے زما ربه ! زما په اختیار کښې هیڅوک نشته خو یوازې په خپله یم او بل مې ورور دے

بَیْنَنَا وَبَیْنَ الْقَوْمِ الْفٰسِقِیْنَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَاِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَیْهِمْ

په مینځ زمونږ | او په مینځ | د فاسقانو خلقو | وفرمائیل پس بیشکه هغه (ملک) | حرام کړے شوے ده | په دوی باندې

نو ته زمونږ او د دے نافرمانه قوم په مینځ کښې فیصله وکړه . الله ورته وفرمائیل ښه ده نو دغه ملک تر څلویښتو کالو

اَرْبَعِیْنَ سَنَةً ۚ یَتِیْهُوْنَ فِی الْاَرْضِ ؕ فَلَا تَاْسَ

څلویښت | کاله | سرګردانه به وی دوی | په زمکه کښې | پس ته مه خفګان کیږه

په دوی حرام دے ، په زمکه په سرو هلی بروهلی ګرځی ، نو ته د دے نافرمانه

عَلَی الْقَوْمِ الْفٰسِقِیْنَ ﴿٢٦﴾ وَاتْلُ عَلَیْهِمْ نَبَاَ ابْنَیْ اٰدَمَ

په قوم | نافرمانه باندې | او واوروه | دوی ته | حال | د دوو ځامنو د آدم

قوم په حال باندې افسوس مه کوه ' او (اے پیغمبره !) خلقو ته د آدم علیه السلام د دواړو ځامنو رښتونے

بِالْحَقِّ ۘ اِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتُقُبِّلَ مِنْ اَحَدِهِمَا وَلَمْ یُتَقَبَّلْ

رښتونے | هر کله چه | دواړو قربانی وکړه | نو قبوله شوه | د یو له هغوی نه | او قبوله نه شوه

واقعه واوروه ، هر کله چه دواړو یو یو قربانی پیش کړه نو په دوی کښې د یو قربانی قبوله کړے شوه او د بل قبوله

مِنَ الْاٰخَرِ ؕ قَالَ لَاَقْتُلَنَّكَ ؕ قَالَ اِنَّمَا یَتَقَبَّلُ اللّٰهُ

له بل نه | هغه ووئیل | زه به خامخا تا ووژنم | هغه ووئیل | بیشکه چه | قبلوی | الله

نه شوه . (په دې باندې) دویم ووئیل چه زه به تا ضرور ووژنم ، هغه په جواب کښې ووئیل چه الله تعالیٰ خو بس د

مِنَ الْمُتَّقِیْنَ ﴿٢٧﴾ لَىِٕنْۢ بَسَطْتَّ اِلَیَّ یَدَكَ لِتَقْتُلَنِیْ

له پرهیزګارانو نه | که چیرے | دراوږده کړو تا | ما ته | خپل لاس | چه ته قتل کړے ما

د پرهیزګارانو نه قبلوی ، که ته په ما باندې د وژلو د پاره لاس اوچت کړے ، نو زه

مَاۤ اَنَا بِبَاسِطٍ یَّدِیَ اِلَیْكَ لِاَقْتُلَكَ ۚ اِنِّیْۤ اَخَافُ اللّٰهَ

نو زه به دراوږد نه کړم | خپل لاس | تا ته | چه زه ووژنم تا | بیشکه زه | ویریږم | د الله نه

به بیا هم ستا په وژلو پسے خپل لاس اوږد نه کړم ، زه د الله تعالیٰ نه ډیر ویریږم

رَبَّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿٢٨﴾ اِنِّیْۤ اُرِیْدُ اَنْ تَبُوْٓاَ بِاِثْمِیْ وَاِثْمِكَ

(چه) رب دے | د ټولو جهانونو | بیشکه زه | غواړم | چه هم ته یوسے | زما ګناه | او خپله ګناه (هم)

چه د ټول مخلوق پروردګار دے . زه غواړم (چه زیاتے زما د طرف نه نه وی بلکه) هم ته زما او خپل ګناهونه ټول په

ع ٨

وقف لازم

النصف

فَتَكُونَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾

پس چه ته شې | له دوزخیانو نه | او دا ده | سزا | دَ ظالمانو

په خپله ذمه واخلې او دوزخي شې ، او دَ ظالمانو هم دا سزا ده ،

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ

بیا تیار کړو | هغه | دَ هغهٔ نفس | په وژلو دَ خپل ورور | پس وُ یې وژلو هغه | او هغه شو

نو خپل نفس دے دَ خپل ورور وژلو ته تیار کړو ، نو هغه یې وُوژلو نو په زیان کارانو کښې

مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾ فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ

دَ نقصان مونږ ونکو نه | پس را ولیږلو | الله | یو کارغهٔ | چه کنستله یې | زمکه

شامل شو ، بیا الله تعالیٰ یو کارغهٔ راولیږلو ، چه زمکه یې کنستله

لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوَارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ ۚ قَالَ يَا وَيْلَتَىٰ

چه وُښائي دَ ده ته | چه څنګه | دے پټ کړي | کالبوت | دَ خپل ورور | ده وُ وئیل | اے افسوس ماله

چه چل ورته وښائي چه دَ خپل ورور کالبوت به څنګه پټوي (چه دائے ولیدل نو) هغهٔ ووئیل اے کاش

أَعَجَزْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَٰذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِيَ سَوْءَةَ

ایا عاجزه شوم زهٔ | له دې نه چه شم زه | په شان | دے | کارغهٔ | پس چه پټ کړم زهٔ | کالبوت

چه زهٔ دَ دے کارغهٔ په شان (هوښیار) وے او دَ خپل ورور دَ کالبوت پټولو بندوبست م

أَخِي ۖ فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾ مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ ۛ

دَ خپل ورور | پس شو هغه | له پښیمانو نه | په دے وجه

کړے وے ، نو هغه په خپلو کړو ډیر پښیمانه شو ، په دے وجه

كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا

مونږ وُ لیکل (تورات کښې) | بنی اسرائیلو باندې | چه | څوک | قتل کړي | یو نفس

مونږ بنی اسرائیلو ته دا حکم ورکړے وو ، چه چا یو نفس دَ بل نفس دَ بدلے نه

بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ

بې له عوض دَ نفس نه | یا بې له فساد کولو نه | په زمکه کښې | پس دا داسې لکه چه | وُوژل ده

بغیر یا دَ زمکے په مخ دَ فساد کولو نه بغیر ووژلو نو ګویا هغهٔ ټول بنیادم

النَّاسَ جَمِيعًا ۚ وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا ۚ

ټول خلق | او چا چه دَ یو نفس ژوند بچ کړو | نو ګویا | ده ژوندی کړل | ټول خلق

ووژل ، او چا چه دَ یو نفس ژوند بچ کړو نو ګویا هغهٔ دَ ټولو خلقو ژوند بچ کړو

وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ

او بیشکه | را غلل دوی ته | پیغمبران زمونږ | په روښانه نخښو سره | بیا | بیشکه | ډیر | له دوی نه

او زمونږ پیغمبرانو دوی ته څرګندے نخښے راوړے ، سره دَ دے بیا هم په دوی کښې ډیر خلق

وقف النبی صلی اللہ علیہ وسلم

بَعْدَ ذٰلِكَ فِى الْاَرْضِ لَمُسْرِفُوْنَ ﴿٣٢﴾ اِنَّمَا جَزٰٓؤُا الَّذِيْنَ

پس | له دے نه | په زمکه کښې | له حد نه وتونکی دی | بیشکه | سزا | د هغه خلقو

د زمکے په مخ زیاتے کوی ۔ خوک چه د الله او د هغهٔ د رسول سره

يُحَارِبُوْنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَيَسْعَوْنَ فِى الْاَرْضِ فَسَادًا

کوم چه جنګ کوی | الله | او د هغهٔ رسول سره | او کوشش کوی | په زمکه کښې | د فساد (خورولو)

جنګیږی او د زمکے په مخ د فساد کولو کوشش کوی د هغوی سزا داده چه

اَنْ يُّقَتَّلُوْٓا اَوْ يُصَلَّبُوْٓا اَوْ تُقَطَّعَ اَيْدِيْهِمْ وَاَرْجُلُهُمْ

چه قتل دِ کړے شی | یا په سولئ دِ کړے شی | یا دِ پریکړے شی | د دوی لاسونه | او د دوی پښے

دوژلے شی یا په سولئ کړے شی . یا د هغوی لاسونه او پښے د مخالف طرفونو نه پریکړے

مِّنْ خِلَافٍ اَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْاَرْضِ ۭ ذٰلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِى الدُّنْيَا

له مخالف طرف نه | یا دِ وویستلے شی دوی | له ملک نه | دا | د دوی | ذلت (دے) | په دُنیا کښې

شی ، او یا د وطن نه وُشړلے شی ، دا شرمندګی خو د دوی له په دنیا کښې مقرر ده

وَلَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿٣٣﴾ اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا مِنْ قَبْلِ

او د دوی دپاره | په آخرت کښې | عذاب دے | ډیر لوئے | مګر هغه خلق | چه توبه وکړی | له دے نه وړاندې

او په آخرت کښې ورله ډیر لوئے عذاب تیار دے . البته کوم خلق چه ستاسو په قابو کښې د راتلو

اَنْ تَقْدِرُوْا عَلَيْهِمْ ۚ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٣٤﴾

چه تاسو قابو بیا مومئ | په هغوی باندې | پس پوهه شئ | چه | الله | بخښونکے | مهربان دے .

نه وړاندې توبه وکړی (نو هغوی پریږدئ) ، نو پوهه شئ چه الله تعالیٰ بخښونکے مهربانه دے .

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اتَّقُوا اللّٰهَ وَابْتَغُوْٓا اِلَيْهِ الْوَسِيْلَةَ

اے مؤمنانو ! | دویریږئ | له الله نه | او لټوئ | د هغهٔ طرف ته | وسیله

اے مؤمنانو ! د الله تعالیٰ نه وویریږئ او د هغهٔ په دلبار کښې د کامیابئ ذریعه ولټوئ

وَجَاهِدُوْا فِيْ سَبِيْلِهٖ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٣٥﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

او جهاد کوئ | د هغهٔ په لاره کښې | د پاره د دے چه تاسو | کامیاب شئ . | بیشکه | کوم خلق چه | کافران دی

او د هغهٔ په لاره کښې جهاد کوئ چه کامیاب شئ . بیشکه چا چه د کفر لاره غوره

لَوْ اَنَّ لَهُمْ مَّا فِى الْاَرْضِ جَمِيْعًا وَّمِثْلَهٗ مَعَهٗ

کړې ده | دی دوی سره | هغه څه چه | په زمکه کښې دی | ټول | او هم دومره | د هغے سره (نور هم)

کړې ده که هغوئ ته د ځمکے ټول دولت په لاس ورشی او د دے هومره نور هم (اودا غواړی)

لِيَفْتَدُوْا بِهٖ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ مَا تُقُبِّلَ مِنْهُمْ ۚ وَلَهُمْ

چه هغوی خپله فدیه ورکړی (او خلاص شی) | له عذاب نه | په ورځ د قیامت | نو هم به قبول نه کړے شی | له دوی نه | او د دوی له پاره

چه د قیامت د عذاب په بدله کښې ئے ورکړی نو د هغوی نه به دا فدیه هیڅ کله قبوله نه شی او د دی

٥٤٩

عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٣٦﴾ يُرِيْدُوْنَ اَنْ يَّخْرُجُوْا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخٰرِجِيْنَ

عذاب | دردناک | دوی به غواړی | چه | راوځی دوی | له دوزخ نه | او نه به وځی دوی | وتونکی

له دردناک عذاب تیار دی. دوی به غواړی چه د دوزخ نه وځی لیکن د هغه ځایه نه به وتلی نه شی

مِنْهَا ۖ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيْمٌ ﴿٣٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ

له هغه نه | او دوی له | عذاب دے | همیشه قائم پاتې کیدونکے | او غل سړے | او غله ښځه

او دوی له د همیشه عذاب مقرر دے   او غل که سړے وی او که ښځه وی

فَاقْطَعُوْٓا اَيْدِيَهُمَا جَزَآءًۢ بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللّٰهِ ۗ

پریکړئ | لاسونه د دواړو | په طور د سزا | د دوی د جرم | عبرت | د الله له طرف نه

نو د دواړو نه لاسونه پریکوئ، دا د هغوی د عمل بدله ده او د الله تعالیٰ د طرف نه مقرره سزا ده

وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ حَكِيْمٌ ﴿٣٨﴾ فَمَنْ تَابَ مِنْۢ بَعْدِ ظُلْمِهٖ وَاَصْلَحَ

او الله | زبردست | خاوند د حکمت دے | بیا څوک چې | توبه وکړی | پس له خپل ظلم نه | او عمل ښه کړی

او الله تعالیٰ غالب دے په هر حکمت واقف دے. نو څوک چه د زیاتی کولو نه پس توبه وباسی، او خپل ځان سم

فَاِنَّ اللّٰهَ يَتُوْبُ عَلَيْهِ ۗ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٣٩﴾

نو بیشکه | الله | قبلوی توبه د هغه | بیشکه | الله | بخښونکے | مهربان دے

کړی نو الله تعالیٰ د هغه توبه قبلوی، بیشکه الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے.

اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۗ يُعَذِّبُ

آیا ته نه پوهیږې | چه هم د الله دے | حکومت | د اسمانونو | او د زمکے | هغه عذاب ورکوی

آیا تا ته معلومه نه ده چه د اسمانونو او د زمکے بادشاهی یوازے د الله تعالیٰ ده چا له چه غواړی

مَنْ يَّشَآءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَّشَآءُ ۗ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٤٠﴾

چا ته چه غواړی | او هغه بخښنه کوی | چا ته چه غواړی | او الله | په هر څیز باندې | قادر دے.

سزا ورکوی او چا له چه غواړی هغه بخښی، او الله تعالیٰ په هر څه پوره پوره قدرت لری.

يٰٓاَيُّهَا الرَّسُوْلُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِيْنَ يُسَارِعُوْنَ فِي الْكُفْرِ

اے | پیغمبره! | غمژن دې نه کړی تا | هغه خلق | چه په تیزئ سره (شریک) شی | په کفر کښے

اے پیغمبره! ته دې هیڅکله د هغه خلقو په کارونو غمژن نه شے، چه کفر ته په منډه منډه ورپریوځی

مِنَ الَّذِيْنَ قَالُوْٓا اٰمَنَّا بِاَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوْبُهُمْ ۛ

له هغو خلقو نه | چه وائی | مونږ ایمان راوړو | په خپلو خولو | او ایمان نه دے راوړے | د هغوی زړونو

دا په هغو (منافقو) خلقو کښے دی چه په خپلو خولو وائی چه مونږ ایمان راوړے دے او د هغوی په زړونو کښے ایمان موجود نه دے

وَمِنَ الَّذِيْنَ هَادُوْا ۛ سَمّٰعُوْنَ لِلْكَذِبِ سَمّٰعُوْنَ

او له هغو خلقو نه | چه یهودیان دی | اوریدونکی دی | د دروغ خبرو | اوریدونکی دی

او د هغو خلقو نه چه یهودیان شوی دی، د دوی دا حال دے چه د دروغو سره عادت دی او د هغه نورو خلقو د پاره

لِقَوْمٍ اٰخَرِيْنَ ۙ لَمْ يَاْتُوْكَ ؕ يُحَرِّفُوْنَ الْكَلِمَ

دَ نورو خلقو دَ پاره | چه نهٔ دی راغلی تا ته | هغوی بدلوی | کلام

چه تاسوله چرے راغلی نهٔ دی جاسوسی هم کوی . دا خلق صحیح خبرے دَ ځائے نه

مِنْۢ بَعْدِ مَوَاضِعِهٖ ۚ يَقُوْلُوْنَ اِنْ اُوْتِيْتُمْ هٰذَا فَخُذُوْهُ وَاِنْ

پس دَ ثابت کیدلو دَ هغے) په ځایونو کښے | هغوی وائی | کهٔ درکړے شو تاسو ته | (دا حکم) | نو هغه منئ | او کهٔ چرے

بے ځایه کوی . خلقو ته وائی که تاسو ته دا (بدل شوے) حکم درکړے شی (کوم چه مونږ غواړو) نو قبول ئے

لَّمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوْا ؕ وَمَنْ يُّرِدِ اللّٰهُ فِتْنَتَهٗ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهٗ

درنهٔ کړے شو تاسو ته دا | نو ځان وساتئ | او چا لره چه | الله په فتنه کښے غورزول غواړی | نو ته هیڅکله نهٔ شے پرے کولے هغه

کړئ او کهٔ درنهٔ کړے شی نو ځان ترے نه وساتئ . او چا لره چه الله تعالیٰ په فتنه کښے غورزول غواړی نو دَ هغهٔ دَ

مِنَ اللّٰهِ شَيْـًٔا ؕ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ لَمْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يُّطَهِّرَ

دَ الله نه | یو څه هم | هم دا دی هغه خلق چه | نهٔ دے اراده کړے الله | چه پاک کړی

هدایت دَ پاره) الله سره ستا هیڅ اختیار نشته . دا هغه خلق دی چه الله تعالیٰ هم نهٔ غواړی چه دَ دوی زړونه

قُلُوْبَهُمْ ؕ لَهُمْ فِى الدُّنْيَا خِزْىٌ ۖۚ وَّلَهُمْ فِى الْاٰخِرَةِ

دَ دوی زړونه | د دوی له | په دنیا کښے | رسوائی (ده) | او د دوی له | په آخرت کښے

پاک صفا کړی ، دَ دوی دَ پاره په دنیا کښے رسوائی ده ، او په آخرت کښے دوی له لوئے

عَذَابٌ عَظِيْمٌ ۝٤١ سَمّٰعُوْنَ لِلْكَذِبِ اَكّٰلُوْنَ لِلسُّحْتِ ؕ

عذاب دے | لوئے | اوریدونکی دی | دَ دروغو خبرے | خوړونکی دی | دَ حرامو

عذاب مقرر دے . دا خلق دَ دروغو خوړولو په خاطر جاسوسی کوونکی (او) بیا حرام خوړونکی دی .

فَاِنْ جَآءُوْكَ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ اَوْ اَعْرِضْ عَنْهُمْ ۚ

پس کهٔ چرے | دوی راشی تا ته | نو فیصله وکړه | دَ دوی په مینځ کښے | یا مخ واړوه | له دوی نه

نو کهٔ تا له (په مقدمو کښے) راشی نو (کهٔ ستا خوښه وی نو) دَ دوی ترمینځه فیصله وکړه یا ئی انکار ترے نه وکړه

وَاِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَّضُرُّوْكَ شَيْـًٔا ؕ وَاِنْ حَكَمْتَ

او کهٔ چرے | ته مخ وګرځوے | له دوی نه | نو دوی به هیڅکله ضرر ونهٔ رسوی تا ته | دَ څهٔ څیز | او کهٔ چرے | ته فیصله کوے

او کهٔ انکار ترے نه وکړے نو دوی تا ته هیڅ نقصان نهٔ شی دررسولے ، او کهٔ فیصله کوے نو دَ دوی

فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ ؕ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ۝٤٢

نو فیصله وکړه | په دوی کښے | په انصاف سره | بیشکه | الله خوښوی | انصاف کوونکی

ترمینځه په انصاف سره فیصله کوه ، بیشکه الله تعالیٰ انصاف کوونکی کسان خوښوی .

وَكَيْفَ يُحَكِّمُوْنَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرٰىةُ فِيْهَا حُكْمُ

او څنګه به | دوی تا منصف جوړ کړی | او دوی سره | تورات دے | چه په هغے کښے | حکم دے

او دوی به تا څنګه منصف مقرر کړی حال دا دے چه دوی سره تورات موجود دے چه په کښے دَ الله تعالیٰ

ع ٩ ١٠ اللّٰهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِكَ ۚ وَمَآ أُولٰٓئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾

دَ الله | بيا | دوی مخ اړوی | پس له دے نه | او نه دی داخلق | مؤمنان

حکم بیلاړے ، او بیا دوئ دَ هغے نه مخ هم گرځوی ، (په حقیقت کښې) داخلق ایمان نه لری .

إِنَّآ أَنْزَلْنَا التَّوْرٰىةَ فِيهَا هُدًى وَّنُورٌ ۚ يَحْكُمُ بِهَا

بیشکه مونږ نازل کړو | تورات | چه په هغے کښې | هدایت | او رڼا وه . | فیصله کوله | په هغے سره

بیشکه مونږ تورات نازل کړو چه په کښے هدایت او رڼا ده . دَ الله تعالیٰ پیغمبران چه دَ هغه

النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبّٰنِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ

پیغمبرانو | کوم چه | فرمانبرداره وو دَ الله | دَ هغو خلقو دپاره چه یهود وو | او دَ دوی بزرګانو | او عالمانو (هم)

فرمانبردار (بندګان) وو ، یهودیانو ته په دے دَ دے کتاب مطابق حکم ورکول او دغسے بزرګانو او عالمانو هم

بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتٰبِ اللّٰهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَآءَ ۚ

په دے وجه | چه دوی محافظ مقرر کړے شوی وو | دَ الله دَ کتاب | او دوی وو | په هغے باندی | ګواهان

ځکه چه دوی دَ الله تعالیٰ دَ کتاب ذمه وار کړے شوی وو او په خپله په دے خبره ګواهان شوی وو

فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنِ وَلَا تَشْتَرُوا بِاٰيٰتِي

پس مه ویریږئ تاسو | دَ خلقو نه | او دو ویریږئ له مانه | او | مه | اخلئ | په بدل زما دَ ایتونو

نو تاسو دَ خلقو نه مه ویریږئ او مانه ویریږئ او زما ایتونه په لږ قیمت

ثَمَنًا قَلِيلًا ۚ وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ أَنْزَلَ اللّٰهُ

قیمت | لږ | او څوک چه | فیصله ونه کړی | په هغه څه چه | نازل کړی دی | الله

مه خرڅوئ . او څوک چه دَ الله تعالیٰ دَ نازل شوی کتاب مطابق فیصله ونه کړی

فَأُولٰٓئِكَ هُمُ الْكٰفِرُونَ ﴿٤٤﴾ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَآ أَنَّ النَّفْسَ

پس دغه خلق | کافران دی | او مونږ فرض کړی وُ | په دوی باندی | په دے (تورات) کښې | چه نفس

نو هم دغه خلق کافران دی او مونږ دوئ ته په تورات کښے حکم ورکړے وو چه دَ ځان

بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ

په بدله دَ نفس کښے | او سترګه | په بدله دَ سترګه کښے | او پوزه | په بدله دَ پوزه کښے

بدل ځان دَ سترګے بدل سترګه دَ پوزے بدل پوزه ،

وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ ۚ

او غوږ | په بدله دَ غوږ کښے | او غاښ | په بدله دَ غاښ کښے | او زخمونه | په قصاص دی

دَ غوږ بدل غوږ ، دَ غاښ بدل غاښ او دَ ټولو زخمونو بدل برابر زخم

فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهٖ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهٗ ۚ وَمَنْ

پس څوک چه | معاف وکړی | دَ دغے (زخم) | نو هغه | به کفاره وی | دَ هغه (دَ ګناهونو) | او څوک

نو چا چه معاف وکړه نو دا (معافی) به دَ هغه دَ ګناهونو کفاره وګرځی ، او څوک چه

لَّمْ يَحْكُمْ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿٤٥﴾

چه فیصله ونه کړي | په هغه څه | چه نازل کړي دي | الله | نو هم هغه دي | ظالمان

دَ الله تعالیٰ دَ نازل شوو حکمونو مطابق فیصله ونه کړي نو هم دغه خلق ظالمان دي.

وَقَفَّيْنَا عَلٰٓى اٰثَارِهِمْ بِعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا

او لېږلو مونږ په پسې | دَ دوی په پسل باندې | عیسیٰ | ځوئے | دَ مریم | تصدیق کوونکے

بیا مونږ په دغه پېغمبرانو پسې عیسیٰ ځوئے دَ مریم رالېږلو چه دَ هغه کتاب تصدیق ئے کولو

لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرٰىةِ ۪ وَاٰتَيْنٰهُ الْاِنْجِيْلَ

دَ هغه څه چه | له دے نه وړاندې ؤو | چه تورات دے | او مونږ ورکړو هغه ته | انجیل

چه له دے نه وړاندې وو يعنی تورات، او مونږ هغه له انجیل ورکړو

فِيْهِ هُدًى وَّنُوْرٌ ۙ وَّمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

چه په دے کښې | هدایت | او رڼا وه | او تصدیق کوونکے وو | دَ هغه څه | چه وړاندې له هغه وو

چه په هغه کښې هدایت او رڼا وه، او دا کتاب تصدیق کوونکے وو دَ تورات چه له

مِنَ التَّوْرٰىةِ وَهُدًى وَّمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِيْنَ ﴿٤٦﴾ؕ وَلْيَحْكُمْ

چه تورات دے | او هدایت | او نصیحت وو | پرهیزګارانو دَ پاره | او فیصله دِ وکړي

دے نه وړاندې نازل شوے وو او دا دَ پرهیزګارانو دَ پاره هدایت او نصیحت ؤو او پکار داؤو چه دَ

اَهْلُ الْاِنْجِيْلِ بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فِيْهِ ؕ وَمَنْ لَّمْ يَحْكُمْ

اهلِ انجیل | په هغه څه | چه نازل کړي دي | الله | په دے کښې | او څوک چه | فیصله ونه کړي

انجیل منونکو دَ هغه حکمونو مطابق فیصله کړے کوم چه الله تعالیٰ په انجیل کښې نازل کړل، او څوک چه دَ الله تعالیٰ

بِمَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ ﴿٤٧﴾ وَاَنْزَلْنَآ

په هغه څه | چه نازل کړي دي | الله | نو هغوی دي | نافرمانه | او مونږ نازل کړو

دَ نازل کړو تعلیماتو مطابق فیصله ونه کړي نو هم داسے خلق نافرمانه دي. او (اے پېغمبره!)

اِلَيْكَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ

ستا طرف ته | دا کتاب (قرآن) | په حق سره | تصدیق کوونکے | دَ هغه څه | چه دَ دے نه وړاندې وو

مونږ ستا طرف ته رښتونے کتاب دروُلېږلو چه دَ هغو کتابونو تصدیق کوونکے دے چه دَ وړاندې

مِنَ الْكِتٰبِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَآ

له کتاب نه | او محافظ دے | په هغے باندې | پس حکم وکړه | دَ دوی په مینځ کښې | په هغه څه

نه ؤو او دَ هغو محافظ هم دے، نو ته دَ هغو احکامو مطابق دَ خلقو ترمینځه فیصله کوه

اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ عَمَّا جَآءَكَ مِنَ الْحَقِّ ؕ

چه نازل کړي دي | الله | او پیروي مه کوه | دَ دوی دَ خواهشاتو | له هغه څه نه چه تا ته راغلي دي | له حکم دَ حق نه

کوم چه الله تعالیٰ نازل کړي دي او دَ دوی په خواهشاتو پسے مه ځه دَ هغه حق په مقابله کښې چه تا ته راغلے دے.

لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَّمِنْهَاجًا ۚ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ

هر یو ډلې د پاره له تاسو څخه مقرر کړې ده موږ | یو شریعت | او طریقه | او که چیرې غوښتلې | الله

موږ تاسو کښې هر یو (ډلې) له یو خاص شریعت او خاص لار مقرر کړې ده . او که الله تعالیٰ ته منظوره وې

لَجَعَلَكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلٰكِنْ لِّيَبْلُوَكُمْ فِيْ مَآ اٰتٰىكُمْ

نو خامخا به یې کړي وای تاسو | یو امت | او لیکن چه | وازمائي تاسو | په هغه څه کښې | چه ورکړي دي تاسو ته

نو تاسو ټول به یې یو قوم کړي وای ، خو هغه دا غواړي چه په خپلو حکمونو کښې ستاسو ازمېښت وکړي نو د

فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرٰتِ ۗ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيْعًا فَيُنَبِّئُكُمْ

نو ورو وړاندې شئ | نیکیو ته | الله طرف ته | واپس تلل دي ستاسو | د ټولو | پس هغه به تاسو ته ښائي

نیکئ کار و نو ته وړو وړاندې شئ ، آخر ستاسو د ټولو الله تعالیٰ طرف ته واپس تلل دي ، بیا به هغه تاسو ته

بِمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿٤٨﴾ وَاَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَآ

هغه څه | چه تاسو به | په هغې کښې | اختلاف کولو | او (دا) چه | فیصله وکړه | د دوی په مینځ کښې | د هغه څه

د هغه ټولو حقیقت وښائي په کوم کښې چه تاسو په خپل مینځ کښې اختلاف کولو . او (اے پیغمبره !) د دوی ترمینځه د هغه احکامو

اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ اَنْ يَّفْتِنُوْكَ

چه نازل کړل | الله | او پیروی مه کوه | د دوی د خواهشاتو | او محتاط اوسه له دوی نه | چه دوی تا په فتنه کښې وانه چوي

د حکم مطابق فیصله کوه ، او د دوی په خواهشاتو پسې مه ځه او د دوی له طرفه محتاط اوسه چه د دا ستا یو حکم نه

عَنْ بَعْضِ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ اِلَيْكَ ۗ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ

په څه (حکم) کښې | کوم چه | نازل کړي دي | الله | ستا طرف ته | بیا که چیرې | دوی مخ واړوي | نو پوهه شه

د هم وانه ړوي کوم چه الله تعالیٰ تا ته رالیږلے دے . بیا که چیرې دوی نه مني نو پوهه شه

اَنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ اَنْ يُّصِيْبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوْبِهِمْ ۗ وَاِنَّ كَثِيْرًا

چه بیشکه | غواړي | الله | چه سزا ورکړي دوی ته | په سبب د ځینو | ګناهونو د دوی | او بیشکه | ډیر

چه الله تعالیٰ ته دا منظوره ده چه دوی له د ځینو ګناهونو (په دې دنیا کښې) سزا ورکړي او په دے کښې شک

مِّنَ النَّاسِ لَفٰسِقُوْنَ ﴿٤٩﴾ اَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُوْنَ ۗ وَمَنْ اَحْسَنُ

له خلقو نه | فاسقان دي | پس ایا فیصله | د جاهلیت | غواړي دوی | او څوک دے ډیر ښه

نشته چه په خلقو کښې ډیر نافرمانه دي . نو ایا دا خلق د جاهلیت د وختونو فیصلے غواړي ؟ او یقین لرونکو

مِنَ اللّٰهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُّوْقِنُوْنَ ﴿٥٠﴾ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

له الله نه | په فیصله کولو کښې | د پاره د هغه قوم | چه یقین لري | اے | مؤمنانو !

د پاره د الله تعالیٰ نه بهتره فیصله د بل چا کیدے شي ؟ اے مؤمنانو !

لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُوْدَ وَالنَّصٰرٰٓى اَوْلِيَآءَ ۘ بَعْضُهُمْ اَوْلِيَآءُ بَعْضٍ ۗ

مه جوړوئ تاسو | یهود | او نصارئ | دوستان | ځینې د دوی دوستان د ځینو دي

یهودیانو او نصاراؤ سره دوستي مه کوئ ، دوی په خپلو کښې د یو بل دوستان دي .

وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِّنْكُمْ فَاِنَّهٗ مِنْهُمْ ؕ اِنَّ اللّٰهَ

او څوک چه | دوستان ونیسي دوئ | له تاسو نه | نو بیشکه هغه | له دوی نه دے | بیشکه | الله

او که په تاسو کښے څوک دوی سره دوستي ساتي نو د هغوی په تول کښے به شمیرلے شي، الله تعالیٰ

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٥١﴾ فَتَرَى الَّذِيْنَ فِيْ قُلُوْبِهِمْ

هدایت نه کوی | قوم | د ظالمانو ته | پس ته به وګورے | هغه خلق | چه په زړونو د هغوی کښے

ظالمان خلق د هدایت نه محروم ساتي . نو (اے پیغمبره!) د کومو خلقو په زړونو کښے چه (د نفاق)

مَّرَضٌ يُّسَارِعُوْنَ فِيْهِمْ يَقُوْلُوْنَ نَخْشٰٓى اَنْ تُصِيْبَنَا دَآئِرَةٌ ؕ

بیماری (ده) | چه هغوی منډے وهي | د هغوی طرف ته | هغوی وائي | مونږ ویریږو | چه ونه رسیږي مونږ ته | څه مصیبت

بیماری ده هغوی په منډه منډه په دے خلقو کښے ورننوځي، وائي چه مونږ ویریږو چه د مصیبت په چکر کښے رانه شو،

فَعَسَى اللّٰهُ اَنْ يَّاْتِيَ بِالْفَتْحِ اَوْ اَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهٖ

پس نزدے ده | چه الله به | راولی | فتح | یا (څه بل) حکم | د خپل طرف نه

نو ده چه الله تعالیٰ به تاسو له لویه فتح درکړي یا به د خپل طرف نه څه بله فیصله وفرمائي

فَيُصْبِحُوْا عَلٰى مَآ اَسَرُّوْا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ نٰدِمِيْنَ ﴿٥٢﴾ وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ

پس شي به دوی | په هغه څه | چه پټ یے ساتي دوئ | په خپلو زړونو کښے | شرمنده . | او وائي به | هغه خلق چه

بیا به دا (منافق) خلق په هغه خبرو باندې شرمنده شي کوم چه هغوی په خپلو زړونو کښے پټے ساتي دي. او د ایمان خاوندان به

اٰمَنُوْٓا اَهٰٓؤُلَآءِ الَّذِيْنَ اَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ ۙ

مؤمنان دي | آیا دا هغه خلق دي چه | قسمونه به یے خوړل | په الله | ډیر په تاکید سره

وائي چه آیا دا هغه خلق دي کومو چه د الله تعالیٰ سخت قسمونه خوړلي وو.

اِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ ؕ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فَاَصْبَحُوْا خٰسِرِيْنَ ﴿٥٣﴾

چه بیشکه دوی | خامخا تاسو سره دي | برباد شول | عملونه د دوی | بیا شول دوی | نقصان مونده ونکي

چه مونږ ستاسو یا خه ملګری یو . د دے خلقو ټول عملونه ضائع شول او آخر دوی ناکام او نامراده شول .

يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَنْ يَّرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهٖ

اے د ایمان خاوندانو! | څوک چه | واوړي | له تاسو نه | د خپل دین نه

اے مسلمانانو ! په تاسو کښے چه څوک د خپل دین نه واوړي ، نو

فَسَوْفَ يَاْتِي اللّٰهُ بِقَوْمٍ يُّحِبُّهُمْ وَيُحِبُّوْنَهٗٓ ۙ

پس زر ده | چه رابه وَلی | الله | (یوه بله) ډله | چه خوښوی به هغه دوی | او دوی به خوښوی هغه

الله تعالیٰ به نوره داسے ډیر خلق راپیدا کړي چه هغوی به د الله خوښ وي او الله به د هغوی خوښ وي

اَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اَعِزَّةٍ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ؗ يُجَاهِدُوْنَ

نرم به وي | مؤمنانو د پاره | سخت به وي | کافرانو د پاره | جهاد به کوي

کوم چه به د مسلمانانو د پاره نرم وي او کافرانو د پاره به سخت وي ، هغوی به د الله تعالیٰ

الثلثة

فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَلَا يَخَافُوْنَ لَوْمَةَ لَآئِمٍ ۭ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ

دَ الله په لار کښې | او نهٔ به ویریږی | د ملامتیا | دَ ملامت کوونکو نه | دا | فضل دَ الله دے

په لار کښې جهاد کوی او دَ ملامتیا کوونکو دَ ملامتې پروا به نهٔ کوی ۔ دا دَ الله تعالیٰ فضل دے

يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ ۭ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيْمٌ ۝٥٤ اِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللّٰهُ

هغه ورکوی | چاته چه وغواړی | او الله | خاوند دَ فراخئ | او پوهه دے | بیشکه | ستاسو دوست (خو) | الله

چه چالره ئې خوښه وی هغه لره ئې ورکوی ، او الله خاوند دَ فراخئ او په هر څهٔ پوهه دے ۔ ستاسو ملګری خو په حقیقت کښې

وَرَسُوْلُهٗ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوا الَّذِيْنَ يُقِيْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَيُؤْتُوْنَ

او دَ هغهٔ رسول | او هغه مؤمنان دی | کوم چه | قائموی | مونځ | او ورکوی

الله او دَ هغهٔ رسول او هغه مؤمنان دی کوم چه مونځونه په پابندئ سره کوی او زکوٰة

الزَّكٰوةَ وَهُمْ رٰكِعُوْنَ ۝٥٥ وَمَنْ يَّتَوَلَّ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ

زکوٰة | او دوی | ټیټ شوی دی (الله ته) | او څوک چه | دوستی کوی | الله سره | او دَ هغهٔ رسول سره

ورکوی او الله تعالیٰ ته سرونه ټیټوی ۔ او څوک چه دَ الله تعالیٰ او دَ هغهٔ دَ رسول سره

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فَاِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْغٰلِبُوْنَ ۝٥٦ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ع ٨ ١٢

او دَ مؤمنانو سره | نو بیشکه | ډله دَ الله | هم دوی دی غالب | اے ایمان والوْ!

او مؤمنانو سره ملګری شی ، نو دَ الله تعالیٰ ټولے همیشه غالب وی ۔ اے مسلمانانو!

لَا تَتَّخِذُوا الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا دِيْنَكُمْ هُزُوًا وَّلَعِبًا

مهٔ جوړوئ (دوست) | هغه خلق چه نیولے ئې دی | ستاسو دین | ټوقے | او لوبے

هغو خلقو سره دوستی مهٔ ساتئ چه ستاسو په دین پورے ټوقے او مسخرے کوی ،

مِّنَ الَّذِيْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكُفَّارَ اَوْلِيَآءَ ۚ

له هغو خلقو نه | کوم ته چه ورکړے شوے وو | کتاب | له تاسو نه وړاندې | او (نه) کفار | خپل دوستان

که تاسو نه وړاندې اهل کتاب دی او که کافران دی ۔

وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝٥٧ وَاِذَا نَادَيْتُمْ

او ویریږئ | دَ الله نه | که چرے یئ تاسو | دَ ایمان خاوندان | او هر کله چه | تاسو رابلئ

او دَ الله تعالیٰ نه ویره کوئ که په رښتیا مومنان یئ ۔ او هر کله چه تاسو مونځ دَ

اِلَى الصَّلٰوةِ اتَّخَذُوْهَا هُزُوًا وَّلَعِبًا ۭ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ

مونځ طرف ته | نو دوی نیسی هغه | ټوقے | او لوبے | دا | په دے وجه چه دوی

پاره رابلئ نو دا خلق دا ټوقے او لوبے ګنړی ، دَ دے وجه دا ده چه دا خلق

قَوْمٌ لَّا يَعْقِلُوْنَ ۝٥٨ قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ هَلْ تَنْقِمُوْنَ

دا خلق داسے | چه نه پوهیږی | ووایه | اے اهل کتابو! | آیا | تاسو انتقام اخلئ

عقل نه لری ، دوی ته ووایه چه اے اهل کتابو ! تاسو مونږ کښې نور څهٔ عیب ګورئ

مِنَّآ إِلَّآ أَنْ ءَامَنَّا بِٱللَّهِ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَآ أُنزِلَ

موږ نه | مګر دا چه | موږ ایمان راوړو | په الله | او په هغه څه | چه نازل شول | په موږ | او په هغه څه | چه نازل شول

سوا دې نه چه موږ په الله تعالیٰ ایمان راوړی دی او په هغه کتاب چه موږ ته راغلی دې او په هغه کتابونو چه وړاندې

مِن قَبْلُ وَأَنَّ أَكْثَرَكُمْ فَٰسِقُونَ ﴿٥٩﴾ قُلْ هَلْ

وړاندې له دې نه | او دا چه | اکثر له تاسو نه | نافرمانه دي | ووایه | آیا

راغلي وو او (اصل وجه دا ده) چه په تاسو کښې اکثر نافرمانه دي. (اې پیغمبره!) ووایه چه آیا زه

أُنَبِّئُكُم بِشَرٍّ مِّن ذَٰلِكَ مَثُوبَةً عِندَ ٱللَّهِ ۚ مَن

زه اوښایم تاسو ته | ډیر بد څیز | له دې نه هم | ډېر بدې په لحاظ سره | په نزد د الله | هغه څوک چه

تاسو ته د هغو خلقو حال ووایم د کوم انجام چه د الله تعالیٰ سره ډیر خراب دے. دا هغه خلق دي

لَّعَنَهُ ٱللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ ٱلْقِرَدَةَ

لعنت وکړو په هغه | الله | او غضب ئې وکړو | په هغه باندې | او هغه جوړ کړل | له هغوی نه | بیزوګان

په کوم چه الله لعنت کړے دے او غضب ئې پرے کړے دے، او په دوی کښې ئې ځنې بیزوګان او خنزیران

وَٱلْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ ٱلطَّٰغُوتَ ۚ أُو۟لَٰٓئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ

او خنزیران | او (چا چه) بندګي وکړه | د شیطان | هم دا دي | په ډیره بده درجه کښې | او ډیر ګمراه هم دي

جوړ کړل او چه د شیطان عبادت کوي، د دا سې خلقو ځائے ډیر ناکاره دے او د سمے لارے نه

عَن سَوَآءِ ٱلسَّبِيلِ ﴿٦٠﴾ وَإِذَا جَآءُوكُمْ قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا

له سمې لارې نه | او هر کله چه | دوی راشي تاسو ته | نو وائي | موږ ایمان راوړو

ډیر بیرته غورځیدلي دي، او هر کله چه تاسو له دا خلق راشي نو وائي چه موږ ایمان راوړے دے

وَقَد دَّخَلُوا۟ بِٱلْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا۟ بِهِۦ ۚ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ

حال دا دے چه دوی داخل شوي وو | د کفر سره | او دوی | ووتل | د کفر سره | او الله | ښه پوهه دے

حال دا دے چه په کفر کښې راغلي وو او په کفر کښې پستنه لاړل، او کوم څیز چه دوی

بِمَا كَانُوا۟ يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾ وَتَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يُسَٰرِعُونَ

په هغه څه | چه دوی به پټول | او ته به ووینې | ډیر | له دوی نه | چه دوی تیزي به کوي

پټوي هغه الله تعالیٰ ته ډیر ښه معلوم دے. او ته به په دوی کښې ډیر ووینې چه هغوی په ګناه

فِى ٱلْإِثْمِ وَٱلْعُدْوَٰنِ وَأَكْلِهِمُ ٱلسُّحْتَ ۚ لَبِئْسَ مَا

په ګناه کښې | او په ظلم کولو (کښې) | او په حرامو خوړلو (کښې) | ډیر خراب دے | کوم چه

سرکشۍ او حرام مال خوړلو کښې ډیره تیزي کوي یقیناً د هغوی دا عملونه ډیر خراب

كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾ لَوْلَا يَنْهَىٰهُمُ ٱلرَّبَّٰنِيُّونَ وَٱلْأَحْبَارُ عَن قَوْلِهِمُ ٱلْإِثْمَ

دوی کوي | ولې نه منع کوي دوی | د دوی درویشان | او عالمان خلق | د دوی د ګناه د خبرو

دي. د دوی بزرګان او عالمان دوی د ګناه د خبرو کولو نه او حرام مال خوړلو نه

وَأَكْلِهِمُ السُّحْتَ ۚ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾ وَقَالَتِ

او د حرامو خوړلو نه | ډیر خراب دی | څه چه | دوی کوی . | او وائی

ولے نه صنع کوی ؟ واقعی چه د دوی دا کارونه ډیر خراب دی . او یهودیان وائی چه

الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ ۚ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا ۘ

یهود | (چه) د الله لاس | تړلے شوے دے | د دوی تړلے شي | لاسونه د دوی | او لعنت وشو په دوی باندی | په هغه څه د دوی د خبرے

د الله لاسونه تړلی دی (یعنی الله بخیل دے) تړلی خو د دوی لاسونه دی او په دے خبره کولو په دوی لعنت وشو

بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ ۚ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا

بلکه | دواړه لاسونه د ده | پرانستی دی | هغه خرچ کوی | څنګه چه غواړی | او خامخا زیاتوی | ډیرو له

بلکه د الله تعالی لاسونه خو پرانستی دی چه څنګه غواړی هغسے خرچ کوی، او حقیقت دا دے چه تا ته

مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۚ

له دوی نه | څه چه | نازل شوی ګا | تا ته | له طرفه د رب ستا | په نافرمانئ | او کفر کښے

د الله تعالی د طرف نه کوم (کتاب) راغلے دے هغه په دوی کښے د ډیرو خلقو د پاره د سرکشئ او کفر سبب ګرځیدلے دے

وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۚ

او واچوله مونږ | د دوی په مینځ کښے | دښمنی | او کینه | تر ورځے د قیامت پورے

او (د دے په سزا کښے) مونږ د دوی تر مینځه تر قیامته پورے دښمنی او بغض واچولو

كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ ۚ وَيَسْعَوْنَ

هر کله چه | دوی بل کړی | اور | د جنګ د پاره | نو مړ کړی هغه | الله | او دوی کوشش کوی

هر کله چه دوی د جنګ اور بلوی ، الله تعالی هغه مړ کړی ، او دوی د زمکے

فِي الْأَرْضِ فَسَادًا ۚ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٤﴾

په زمکه کښے | د فساد | او الله | نه خوښوی | فساد کوونکی

په مخ فساد جوړول غواړی او فسادیان د الله تعالی خوښ نه دی ،

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ

او که چیرے هغه | اهل کتابو | ایمان راوړے وے | او پرهیزګاری کولے | نو مونږ به ختم کړی وو | د دوی نه

او که دے اهل کتابو ایمان راوړے وے او د الله تعالی نه ویریدلے نو مونږ به یقیناً د دوی

سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿٦٥﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ

د دوی ګناهونه | او خامخا به مونږ داخل کړی وو دوی | په باغونو | د نعمت کښے | او که چیرے دوی

ګناهونه معاف کړی وو او دوی به مو د نعمتونو په باغونو کښے داخل کړی وو او که دوی به تورات

أَقَامُوا التَّوْرَاةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ

قائم ساتلے | تورات | او انجیل | او څه چه | نازل شول | دوی ته | د دوی د رب له طرفه

او په انجیل او په هغه کتاب چه د الله تعالی د طرف نه ورته راغلے دے قائم ولاړ وے

لَأَكَلُوا مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِم ۚ مِّنْهُمْ

نو وړ به خوړل | له پاسه خپل نه | او د لاندې | د پښو خپلو نه | ځنې له دوی نه

نو البته وړ به د پاسه (آسمان) طرف نه هم رزق حاصلولو او د خپلو پښو لاندې (زمکې) نه هم (یعنې دوئ ته رزق ملاویدو) په دوی

أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ ۖ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ٦٦ ع ٩/١٤

یوه ډله ده | میانه رو | او ډیر | له دوی نه | بد | کاروونه کوی -

کښې یو ټولے په سمه لار روان هم دے، خو اکثر کسان په کښې ډیر بد عمله دی

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ ۖ

اے پیغمبره ! | ورسوه | هغه څه چه | نازل شوی دی | تا ته | ستا د رب له طرف نه

اے پیغمبره ! په تا چه د خپل خدائے د طرف نه کوم (حکمونه) را نازل شوی دی هغه خلقو ته ورسوه ،

وَإِن لَّمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ ۚ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ

او که چرے | تا دا سے ونه کړل | پس نه به وی رسولے تا | د هغه پیغام | او الله | به ساتی تا

او که دا کار د ونه کړو نو (گویا) تا د الله تعالیٰ پیغام ونه رسولو او الله تعالیٰ به تا د خلقو (د شر)

مِنَ النَّاسِ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ٦٧ قُلْ

د خلقو نه | بیشکه | الله | لار نه ښائی | قوم | د کافرانو ته | ووایه

نه بچ ساتی ، بیشکه الله تعالیٰ کافرانو ته سمه لار نه ښائی ، ورته ووایه

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا التَّوْرَاةَ

اے اهل کتابو ! | نه یئ تاسو | (د دین) په څه څیز بانډې | تر دے چه | تاسو قائم کړئ | تورات

اے اهل کتابو ! ستاسو هیڅ دین نشته ترڅو چه تاسو تورات ، انجیل او هغه (کتابونه)

وَالْإِنجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ ۗ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا

او انجیل | او هغه څه چه | نازل شوی دی | تاسو ته | ستاسو د رب د طرف نه | او خامخا زیاتوی | ډیرو ته

نافذ نه کړئ ، چه په تاسو بانډې ستاسو د رب د طرف نه نازل شول . او کوم فرمان چه تا ته راغلے دے

مِّنْهُم مَّا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۖ فَلَا تَأْسَ

له دوی نه | هغه چه | نازل شوے | ستا طرف ته | ستا د رب له طرف نه | نافرمانی | او کفر | پس افسوس مه کوه

هغه به د دوی د ډیرو کسانو په حقله د زیاتے سرکشئ او د غټ کفر سبب وګرځی ، نو ته د دے کافر

عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ٦٨ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ

په قوم | د کافرانو | بیشکه کوم چه مسلمانان دی | او کوم چه یهودیان دی | او صابئین

ټولی په حقله هیڅ رے غم مه کوه . بیشکه څوک چه مؤمنان دی یا یهودیان یا صابیان

وَالنَّصَارَىٰ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ

او نصاریٰ | څوک چه | ایمان راوړی | په الله | او په ورځ | د آخرت | او عمل ئے وکړو

یا نصاریٰ دی ، په دوی کښې څوک چه په الله تعالیٰ او په آخرت ایمان راوړی او نیک

صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا
نیک | پس نشته کوم ویره | په دوی باندې | او نه به دوی | غمژن وي | بیشکه | مونږ اخستې وه
کارونه کوي، نو د هغوی د پاره نه څه ویره شته او نه څه غم . مونږ د بني اسرائیلو نه

مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَآءِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رُسُلًا ۖ كُلَّمَا جَآءَهُمْ
پخه وعده | له بني اسرائیلو | او مونږ ولیږل | هغوی ته | رسولان | کله چه به | راغی دوی ته
پخه وعده اخستې وه ، او ډیر پیغمبران مو ورته لیږلي وو ، خو هر کله چه یو پیغمبر

رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰٓ أَنفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا
پیغمبر | په هغه څه سره | چه نه به خوښولو | نفسونو د دوی | نو یوه ډله | دوی دروغژن کړله | او یوه ډله
به دوی ته داسې خدائي حکمونه راوړل چه د دوی د خواهشاتو برخلاف به وو نو څوک به یې دروغژن وګڼل او څوک به

يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾ وَحَسِبُوٓا أَلَّا تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُّوا
یې وژله | او دوی خیال وکړو | چه نه به وي | څه خرابي | بیا ړانده | او کاڼه شول
یې وژل او دوی داګمان وکړو چه هیڅ سزا به نه راګیرېږي نو خانونه یې ترهم ړانده کاڼه کړل

ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُّوا كَثِيرٌ مِّنْهُمْ
بیا توبه قبوله کړه | الله | د هغوی | بیا ړانده شول | او کاڼه شول | ډیر | له دوی نه
بیا الله تعالی د دوی توبه قبوله کړه بیا (دوباره) له دوی نه ډیر (د حق خبرې ته) ړانده او کاڼه شول

وَاللَّهُ بَصِيرٌۢ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوٓا
او الله | بینه ګوري | هغه څه ته چه دوی یې کوي | بیشکه | کافر شول | هغه خلق چه | وائي
او الله تعالی د دوی کارونه وینې ګوري . هغو خلقو یقیناً کفر وکړو کوم چه ووئیل

إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۖ وَقَالَ الْمَسِيحُ
بیشکه الله (خو) | عیسیٰ | خوئې | د مریم دې | او وئیلي وو | عیسیٰ
چه خدائې خو بس هم دغه د مریم خوئې مسیح دې . حال دا چه مسیح خو تعلیم ورکړې

يَٰبَنِيٓ إِسْرَآءِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۖ إِنَّهُۥ مَن
اے بني اسرائیلو ! | عبادت وکړئ تاسو الله | چه زما رب | او ستاسو رب دې | بیشکه | څوک چه
وو چه اے بني اسرائیلو ! یوازې د الله تعالی عبادت کوئ چه زما او ستاسو د ټولو پالونکې دې، یقیناً څوک چه

يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَىٰهُ
شریک نیسي | الله سره | پس بیشکه حرام کړې دې | الله | په هغه باندې | جنت | او ځائې د هغه
الله تعالی سره شریک پیدا کړي نو الله تعالی به په هغه جنت حرام کړي او د هغه ټیکاڼه (د

النَّارُ ۖ وَمَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ﴿٧٢﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوٓا
دوزخ دې | او نشته دې | د ظالمانو | څوک مددګار | بیشکه کافران شول | هغه خلق چه | وائي
دوزخ) اور دې ، او د ظالمانو به څوک مددګار نه وي . یقیناً هغه خلق کافران شول کوم چه ووئیل

إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ ۘ وَمَا مِنْ إِلَٰهٍ إِلَّا إِلَٰهٌ وَاحِدٌ ۚ

چه بشکه الله | دریم | دَ دریو دے | او نشته دے څوک | معبود | سوا | دَ یو معبود نه

چه خدائے په دریو کښے یو دے ، حال دا دے چه دَ یو معبود نه سوا بل څوک معبود نشته ،

وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

او که چرے | منع نهٔ شول دوی | له هغه څه نه | چه وائی ئے دوی | نو ضرور به ورسیږی | هغوی ته کوم چه | کافران دی

او که دے (کلمے دَ شرک) چه دوی وائی که چرے دے نه منع نهٔ شول نو له دوی نه چه کوم خلق کافران شول

مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٧٣ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ ۚ

له دوی نه | عذاب | دردناک | پس ایا دوی توبه نهٔ کوی | الله ته | او له هغهٔ نه بخښنه (نهٔ) غواړی

نو هغوی ته به یقیناً دردناک عذاب ملاویږی . نو ایا دوی الله تعالیٰ طرف ته رجوع نهٔ کوی او له هغهٔ نه بخښنه نهٔ غواړی؟

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٧٤ مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ

او الله | بخښونکے | مهربان دے | نهٔ دے عیسیٰ | ځوئے دَ مریم | مګر پیغمبر دے

او الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے . دَ مریم ځوئے مسیح فقط دَ الله تعالیٰ یو رسول دے .

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ ۖ كَانَا يَأْكُلَانِ

تیر شوی دی | وړاندې له دهٔ نه | پیغمبران | او دَ دهٔ مور | (دَ حق) تصدیق کوونکې وه | هغوی دواړه به خوړلو

له دهٔ نه وړاندې ډیر پیغمبران تیر شوی دی او دَ دهٔ مور ډیره رښتینې ښځه وه ، او دواړه به (دَ عام انسانانو

الطَّعَامَ ۗ انْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انْظُرْ

طعام | وګوره | چه څنګه | مونږ بیانوو | دَ دوی دپاره | نخښے | بیا | وګوره

په شان) دوډۍ خوړه ، وګوره چه مونږ دوی ته څنګه ښکاره نخښے بیانوو ، خو بیا وګوره چه دوی

أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ ٧٥ قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا

چه کوم خوا | دوی اړولی روان دی | دوایه | ایا تاسو عبادت کوی | په ځائے دَ الله | دَ هغه څه

کوم اړخ ته اړولی روان دی ، (اے پیغمبره! دوی ته) دوایه چه ایا تاسو خدائے پریږدی او دَ هغه چا عبادت کوی

لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۚ وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ

چه ورته اختیار نشته | ستاسو | دَ نقصان | او نهٔ نفع | او الله | اؤریدونکے

چه نهٔ نقصان ورکولے شی او نه نفع ، او الله تعالیٰ هر څهٔ اوری ، په هر څهٔ

الْعَلِيمُ ٧٦ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ

پوهه دے | دوایه | اے اهل کتابو! | مبالغه مهٔ کوئ | په خپل دین کښے | په ناحقه

پوهه دے ، ورته ووایه چه اے اهل کتابو! تاسو دَ دین په مسئلو کښے ناحق زیاتے مهٔ کوئ ،

وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا

او پیروی مهٔ کوئ | دَ خواهشاتو دَ هغه قوم | چه ګمراه شول | له دے نه وړاندې | او هغوی ګمراه کړل

او نهٔ دَ داسے خلقو په (نفسانی) خواهشاتو پسے ځئ چه دَ وړاندې نه ګمراه شوی دی او نورو ډیر خلق ئے ګمراه

ع ١١ ١٤ كَثِيْرًا وَّضَلُّوْا عَنْ سَوَآءِ السَّبِيْلِ ۝٧٧ لُعِنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا

ډېرخلق | او ګمراه شول | له سمې لارې نه | لعنت کړے شوے دے | په هغو خلقو | چه کافران دي

کړي دي او د سمې لارې نه ورک شوي دي ، په بني اسرائیلو کښې څوک چه کافران شوي وو

مِنْۢ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ عَلٰى لِسَانِ دَاوٗدَ وَعِيْسَى ابْنِ مَرْيَمَ ؕ

له بني اسرائیلو نه | په ژبه د | داؤد ؑ | او د عیسیٰ ؑ | ځوئے د مریم ؑ

په هغوی باندې د داؤد او د عیسیٰ بن مریم (علیهما السلام) په ژبه لعنت ویلے شوے دے .

ذٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَّكَانُوْا يَعْتَدُوْنَ ۝٧٨ كَانُوْا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُّنْكَرٍ

دا | په دے وجه چه نافرمانه شول | او له حد نه تیرشول | دوی نه منع کیدل | د هغه خراب کار نه

ځکه چه دوی نافرمانه وو او د حد نه وړاندې تیریدل . دوی چه کوم بد کار و نه کول د هغه نه (په هیڅ

فَعَلُوْهُ ؕ لَبِئْسَ مَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ۝٧٩ تَرٰى كَثِيْرًا مِّنْهُمْ

کوم چه دوی کولو | ډیر خراب وو کوم عمل چه | دوی کولو | ته به د ګورې | ډیر | له دوی نه

وجه) نه منع کیدل، واقعي د دوی دا کار ډیر بد وو ، (او س هم) ته به دوی کښې ډیر کسان وینې چه

يَتَوَلَّوْنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا ؕ لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ اَنْفُسُهُمْ اَنْ

چه دوستي کوي | د هغو سره | چه کافران دي | یقیناً ډیر خراب دي | چه وړاندې ولیږل لوځان د پاره | دوی (نفسونو) | چه

د (مشرکانو) کافرانو سره ملګرتیا کوي . دوی چه کوم عمل د ځان د پاره وړاندې لیږلے دے هغه ډیر خراب دے

سَخِطَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خٰلِدُوْنَ ۝٨٠ وَلَوْ كَانُوْا يُؤْمِنُوْنَ

ناراضه شو | الله | په دوی باندې | او په عذاب کښې | دوی به همیشه وي | او که چرې ایمان راوړے وے دوی

او الله ورته قهریدلے دے ، او تل به په عذاب کښې پراته وي . او که دوی الله او رسول او په

بِاللّٰهِ وَالنَّبِيِّ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوْهُمْ اَوْلِيَآءَ وَلٰكِنَّ كَثِيْرًا مِّنْهُمْ

په الله باندې | او نبي باندې | او په هغه څه چه نازل شوي دي ده ته | نو نه به وو نیولي دوي کافران دوستان | لیکن اکثر خلق | له دوی نه

هغه باندې راغلے کتاب منلے نو کافرانو سره به ئے ملګرتیا نه کوله ، خو په دوی کښې ډیرخلق نافرمان

فٰسِقُوْنَ ۝٨١ لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا الْيَهُوْدَ

فاسقان دي | خامخا به بیا موے ته | ډیر سخت | له خلقو نه | په عداوت | د مؤمنانو کښې | یهودیان

دي ، ته به د مسلمانانو سره په دښمنۍ کولو کښې د ټولو نه سخت یهودیان او مشرکان

وَالَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا ۚ وَلَتَجِدَنَّ اَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةً لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوا الَّذِيْنَ قَالُوْٓا

او مشرکان | او خامخا به بیا موے ته | د ټولو نه زیات نزدے | په محبت کښې | د مسلمانانو سره | هغه خلق چه | وائي

بیا موے ، او د مسلمانانو سره په دوستۍ ساتلو کښې به د ټولو نه نزدے هغه خلق بیا موے چه ځان

اِنَّا نَصٰرٰى ؕ ذٰلِكَ بِاَنَّ مِنْهُمْ قِسِّيْسِيْنَ وَرُهْبَانًا وَّاَنَّهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ ۝٨٢

مونږ نصاریٰ يو | دا په دے وجه چه له دوی نه دي | عالمان | او درویشان | او دوی | غرور نه کوي .

ته نصاریٰ وائي ځکه چه په دوی کښې عالمان او ګوشه نشین درویشان (موجود) دي او ځکه چه دا خلق تکبر نه کوي .